

Námestie SNP dnes - namiesto oddychu a života len prechod a kľučkovanie pomedzi autá

Námestia ako výkričníky na ohraňovanie mesta

Martin sa ešte v polovici 19. stor. začínal v podstate dnešnou Kohútovou ulicou (samostatná obec Riadok, južne od Kohútovej, sa pripojila k Martinu až v r. 1871 a Jahodníky až v r. 1919) a končil sa Dolumestím (resp. Nižemestím) v priestore dnešného Memorandového námestia. Ak odhliadneme od toho nie celkom presne vymedziteľného pojmu „starý Martin“, môžeme povedať, že „starý Martin“ ohraňujú dve námestia: Námestie SNP na juhu a Námestie S. Hurbana Vajanského na severe. Medzi nimi je viacmenej zrekonštruovaná pešia zóna, ale oba jej póly sú v takmer pôvodnom stave spred 30-50 rokov. Medzičasom len klesá ich úroveň, stále menej plnia už aj tak dobou a potrebami občanov prekonané pôvodné funkcie a moderným funkciám nestačia vôbec. Takmer celkom sa z nich stratil život, niet temer dôvodu zájsť tam a stráviť tam čas - okrem prechodu cez ne - pomedzi autá na jednom námestí a skackajúc po schodíkoch na druhom. Obe námestia sú dnes výkričníkmi. Obe sú už niekoľko rokov v sústredenej pozornosti vedenia mesta a spomínajú sa aj v neformálnom

investičnom pláne mesta z konca minulého roka. Oboma sa budú zaoberať popri vedení mesta a kompetentných úradníkov, architektov a urbanistoch aj poslanci, ktorí budú musieť rozhodnúť o financiách a prioritách. Preto sa chceme zaoberať oboma námestiami aj v MESTSKÝCH NOVINÁCH. Dnes najprv nájdete vnútri novín fakty, námety a riešenia o tom staršom, ba najstaršom, hlavnom, ktoré nesie názov: Námestie SNP.

Autor, foto: (mibe)

Zanedbané Vajanského námestie neláka ani pobudnúť, ani pozrieť

Editoriál

Mgr. MARTIN KALNICKÝ

Naše mesto sa začína meniť a MESTSKÉ NOVINY na to reagujú. Vyjadrujeme v nich, že sa celé mesto pripravuje na významné investície a jednou z nich môže byť aj rekonštrukcia najstaršieho – Námestia SNP. Výnimočné stránky života v Martine sú tradičnou súčasťou MN – a tak je to teraz reportáž z festivalu Hory a mesto s unikátnym hosťom, alebo rozhovor s mladým človekom, ktorý sa zúčastnil celosvetového stretnutia s pápežom. Druhýkrát sme dali priestor osobnostiam, aby sa vyjadrili ku kvalite a prínosu našich novín. Samozrejme, nechýba kultúra a veľká porcia športu i zábavy.

Vaše podnety k problémom v mestských častiach nám píšete na mail: redakcia@mestskenoviny.sk

J. Oláhová: „Preferujem nezávislé noviny“

Anketa osobností k 2. výročiu MESTSKÝCH NOVÍN

Včelín majstrom Turca vo florbale

Veľmi dramatické vyvrcholenie súťaže

Vrútocká hudobná jar 2019

Husľový virtuóz D. Karvay exceloval

Námestie SNP - problémy, námety, riešenia

Historické Staré námestie, dnes Námestie SNP je „bod zrodu“ Martina. Pred päťdesiatimi rokmi mu hrozil osud panelákového sídliska, potom doň dovedli tranzitnú dopravu a zabrali značný priestor rozľahlou križovatkou a napokon na ňom zavládli miesto ľudí autá a v susedstve najstaršej stavby mesta sídli niekoľko častí tržnice vrátane šiatrovej. Po zbúraní starej zástavby priamo okolo kostola aj „za cestou“ na historickom Riadku sa ako osudové kyvadlo striedali smery a rozhodnutia: od ničoho resp. samovoľného vývoja cez návrhy obrovských stavieb bez investora až po súčasný „návrat po novom“. Pražsko-českobudějovický architektonický Atelier A8000 navrhol a vlni opakovane celkom úspešne prezentoval vedeniu mesta, poslancom i majiteľom pozemkov a širšej verejnosti svoju štúdiu riešenia tak Námestia SNP ako aj časti historického Riadku, ktorá vystupuje v urbanistických materiáloch v podobe „zóny pred nemocnicou“.

Rekonštrukcia Námestia SNP figuruje v zozname pripravovaných investičných akcií mesta. Je to rozsiahla akcia, zrejme s nutnosťou etapizácie, a rieši celý rad problémov, z ktorých sa na tomto priestore podrobnejšie zmienime o niekoľkých. Na problémy reaguje možnými riešeniami: Michael Vojtěchovský z Ateliéru A8000.

Námestie patrí ľuďom a životu

V minulosti to nebola špecialita Martina, že historické námestie ovládli autá a ich parkoviská. No málokde to pretrvalo dodnes. Ľudia tu kľúčujú pomedzi nahusto parkujúce autá. Križuje sa tu niekoľko komunikačných trás. Ľudia námestím len prechádzajú. Nie je tu socha sv. Martina ani iný symbol mesta. Niet tu lavičiek (okrem pár pred OC Galéria). Kým pred sto rokmi tu občas postávalo niekoľko bríčiek a neskôr pár áut, dnes ich tu parkuje okolo 80. Kráľovstvo plechu a výfukových plynov. V susedstve kostola, galérie, nákupného centra s kinom, sobášnej siene...

Michael Vojtěchovský: Podľa historických fotografií je ľahko čitateľné, aký bol vtedajší charakter miesta, ako námestie fungovalo. Išlo o čistý, voľný priestor s jasnou dominantou kostola

Sv. Martina a s kruhovou alejou v areáli kostola. Ľudia sa tu mohli stretávať, schádzať, fungovalo tu trhovisko..., námestie skrátka - žilo. Dnes je tu predovšetkým parkovisko. Zvonica pri kostole nie je kvôli nepôvodným stromom a vzrastlým krom pomaly vidieť. Pohyb ľudí je pomedzi autá a pomaly sa presúva len na obvod, okraj námestia...

Radi by sme vrátili námestie ľuďom alebo azda ľudí naspäť na námestie. Chceme im ponúknuť príjemný priestor, miesto, kde sa môžu zísť s priateľmi, kam môžu zájsť na mestské trhy, počas Vianoc sa ísť korčuľovať na klzisko, alebo počas horúceho leta sa len tak posadiť na lavičku do tieňa stromov.

Jasné komunikačné osi vymedzujú pokojnejšiu časť námestia, ktorá by sa mala premeniť, podľa vzoru francúzskych verejných priestorov, na oázu s „mäkším“ povrchom a s množstvom stromov v centre mesta, kde si môže človek posediť, dať si pohár vína, prečítať noviny... Pre posilnenie atraktivity miesta je navrhnuté umiest-

nenie vodných prvkov jednak medzi stromami, ale aj do spevnenej plochy pred OC Galéria.

V našej ankete rezonovali ocenenia, že na námestí má pribudnúť zeleň, pretože Martin nemá vnútri mesta veľa ucelených zelených zón (posledné vznikli pred 50-60 rokmi) a celú pešiu zónu vníma časť verejnosti ako „príliš betónovú/žulovú“; chýba zeleň a tieň. No asi jediná kritická pripomienka v ankete k námestiu bola proti tomu, že by ten vodný prvok - fontána v dlažbe - mala nahradiť trávnik pred OC Galéria. Zelené je v tomto priestore celkovo málo.

Michael Vojtěchovský: Zeleň v danom území je pre nás veľmi dôležitá. Ale snažíme sa ju používať mestotvorným spôsobom. Vzrastlé stromy, umiestnené v stromových pochôdznych mrežách priamo do spevnenej plochy, nijako neobmedzujú pohyb v parteri, navyiac pridávajú tieň pod svojimi korunami a osviežujú, zvlhčujú vzduch vo svojom okolí.

Malé plochy trávnikov, obklopené dláždením, ľudí skôr obmedzujú, nútia k obchádzaniu. Sú náročné na údržbu, často poškodené kvôli skrakovaniu si cesty chodcami, mnohokrát slúžia viac psom ako ľuďom.

Preto jednoznačne odporúčame ponechať existujúce, nedávno založené stromoradie pred OC Galéria, len - vzhľadom k jeho pozícii v hlavnom pešom ťahu - zjednotiť povrchovú úpravu a použiť v celej ploche dlažbu a stromy dnes umiestnené v trávnikoch, doplniť chodníkovými mrežami.

Z hľadiska zelene je pre nás ale kľúčové vytvorenie už spomínanej „zelenéj oázy“ zhruba v priestore dnešného parkoviska. Ide vlastne o „mestský“ pobytový park, s pravidelne, v rastrí rozmiestnenými stromami a s mlátovým povrchom pod nimi. Prírodná absorpčná schopnosť povrchu, bezproblémová udržiavateľnosť a hlavne prírodný vzhľad aj príjemný povrch mláta pomôžu vytvoriť pod stromami úplne inú, v centre mesta až nečakanú naturálnu, parkovú atmosféru, ale nijako neobmedzí pohyb ľudí.

Priechod cez Kohútovu ul., krytá tržnica

Neuralgický bod štúdie... Kohútova ulica bola kedysi malou uličkou a nebola prekážkou v bežnom pohybe ľudí medzi námestím a Riadkom. Dnes je to dopravná tepna a prekážkou je. Z hľadiska dopravy sa to nezmení prinajmenšom do vybudovania východného mestského okruhu. Ako prepojiť dva priestory, ktoré sú súčasťou jedného logického celku, ktorý by ľudia mali využívať rovnako alebo v nadväznosti? Štúdia hovorí, že úrovnňovým priechodom cez Kohútovu ulicu, v priamom smere z pešej zóny = tak, ako tu ľudia chodili stáročia.

Michael Vojtěchovský: Navrhujeme umiestniť do osi pešej zóny klasický úrovnňový, svetelne riadený priechod cez Kohútovu ulicu a umožniť ľuďom prirodzený pohyb mestom. My si myslíme, a veríme tomu, že vo chvíli, keď vznikne krížom cez Kohútovu ulicu svetelne riadený priechod, do podchodu nebude chcieť nikto chodiť, nikto nebude mať dôvod zbytočne prekonávať výškové bariéry, chodiť po schodoch hore a dolu... najmä starší ľudia a mamičky s deťmi. Pre samotný podchod by sa potom mohlo hľadať iné využitie. Náš názor, ako s týmto zaujímavým podzemným priestorom pracovať, sme tiež predstavili v odovzdannej štúdii...

Keď sa ale dostaneme na druhú stranu Kohútovej ulice, do priestoru pred nemocnicou - tu pracujeme s priestorom trochu inak. Kľúčovou myšlienkou je tu vzťah k pôvodnému katastrálnemu plánu a rešpekt k verejným a súkromným pozemkom. Vytvárame len základnú uličnú sieť, funkčnú kostru územia, vymedzujeme stavebné bloky a len naznačujeme ich možné využitie.

Členenie pozemkov a tvar parciel sú tu rovnaké ako v celom mestskom centre, dá sa teda predpokladať, že aj výsledný charakter zástavby bude (a mal by byť) podobný. Tak sa zrejme do dnešného priestoru „prepíše“ približne pôvodná štruktúra Riadku, ktorá tu zmizla resp. bola zničená. My sme vlastne nerobili nový urbanizmus, ide skôr o návrat k pôvodnému, historicky vzniknutému usporiadaniu. Umiestnenie mestskej tržnice do línie nadväzujúcej na centrálnu mestskú os sice pôvodnému Riadku nezodpovedá, ale rozhodne funkčne tam má svoje opodstatnenie a jej pozícia je vlastne už dnes životom mesta potvrdená.

Jediným väčším pozemkom vo vlastníctve mesta je dnešná dočasná murovaná tržnica a jej okolie. Je to jediný prevažne mestský pozemok v centre, na ktorom môže mesto riešiť problém, ktorý ho tu páli, čo je v prvom rade parkovanie. Riešiť kapacitnejšie parkovanie na povrchu, v centre mesta a v priláhlých uliciach je nereálne, využitie tohto priestoru pre parkovací dom sa nám teda zdalo byť úplne logické. Ďalším prínosom môže byť doplnenie mestských, štartovacích bytov, či študentského bývania do vyšších podlaží nad parkovacím domom. Bývanie v centre sem zase privádza ďalších ľudí, ďalšiu energiu a život aj v čase, kedy nie je práve pracovná špička... Môže to byť ďalšia skupina ľudí, ktorá v centre žije, využíva a sama posilňuje atraktivitu miesta. V tejto fáze ani nie je zásadné, ako presne bude daný objekt vyzerat', v prvom rade riešime mestskú štruktúru, ulice, bloky a ich funkčné využitie... Nesnažíme sa niečo umelo a zložite vymýšľať. Reagujeme na súčasný stav i na to, čo v meste vždy bolo, a na podnety, ktoré v tomto priestore cítime.

Nové dopravné napojenie

Viac o štúdii: www.facebook.com/revitalizaciarmartina/

Celý priestor tržnice je dnes „slepou ulicou“, dá sa sem vojsť len z Kolárovej či Francisciho ulice a vyjsť zas len tadiaľ. To je problém: mieša sa tu zásobovanie, stánky, obchody, reštaurácie, parkovanie, návštevníci motorizovaní i peší, lekáreň... Rad obchodných objektov nemá normálne dopravné napojenie. Navyše, v tesnom susedstve je nezmyselné a „pravekým spôsobom“, absolútne bez ohľadu na cestujúcich, riešená zastávka diaľkovej autobusovej dopravy.

Michael Vojtěchovský: Dopravné riešenie ide ešte trochu ďalej, mimo hraníc riešeného územia. Spolu s novými semaforami a s úpravami križovatiek sa počíta s novým riešením a zosynchronizovaním svetelných semaforov až od hlavnej pošty. Novým spôsobom je riešená doprava v priestore Riadku, kde vznikne nové napojenie na Jesenského ulicu medzi dnešnou lekárnou a novým objektom parkovacieho domu. Na Jesenského ulici pribudne len odbočovacia a pripojovací pruh a aj keď ide o dopravné značné vyťaženie komunikáciu, nebude táto úprava žiadnou zásadnou komplikáciou. Naopak, prínos pre lokalitu Riadok je skutočne významný a prevádzka v danej lokalite sa značne zjednoduší. Majitelia prevádzok, ktoré sú dnes v tomto priestore bez riadneho prístu-

pu, ho získajú. Zlepší sa prístup autom k nemocnici. Počíta sa s priechodom pre peších od autobusovej zastávky do nemocnice, ale aj k bytom vnútri tejto lokality. I tu je princípom zlepšiť ľuďom prístup do verejného priestoru a udržať ich tam ponukou, ktorá je k dispozícii.

Cieľom celého návrhu je vytvárať atraktívne mestské priestory, aby ľudia skutočne chceli v meste žiť...

„Zmŕtvychvstanie“ Smrtnej ulice?

Novým prvkom je návrh na obnovenie Smrtnej ulice od kostola smerom ku križovatke pod Národným cintorinom. Treba povedať, že priestor medzi križovatkou a chodníkom, ktorý vedie v podstate v línii bývalej Smrtnej ulice, je pozemkom katolíckej cirkvi. Či a kedy sa dohodnú s nejakým investorm, je otázka budúcnosti. Táto štúdia – po schválení – len umožní to, čo dnes nie je možné: využiť pozemok a v podstate do istej miery obnoviť Smrtnú ulicu. Martinčania si pamätajú, aké tam boli obchody, krčmičky, akí remeselníci tam bývali, aké tam mali prevádzky...

No to je „hudba budúcnosti“ a jedna z ďalších etáp, podobne ako prípadné uvoľnenie podchodu na iné, napr. kultúrne účely.

Tou prvou by malo byť samo Námestie SNP = priestor okolo kostola po OC Galéria, Sociálnu poisťovňu, banku a Turčiansku galériu.

Ten posledný medzitulok by možno preto mal skôr znieť: Zmŕtvychvstanie Námestia SNP?

Autor: Michal Beňadik, foto: Atelier A8000, autor, J. Ruml a archív

GYMLET je značka v silnej konkurencii gymnázií

Škola „stará“ ako Slovenská republika

Slávnostné vyhodnotenie Turčianskych hier mládeže (2017) - Gymlet je najúspešnejšou školou v celej histórii THM. Pohár víťaza za rok 2017 preberá riaditeľ Igor Libo. (Na spoločnej fotografii aj trojica žien - vľavo učiteľka Tv Magdaléna Sedláčková, za mesto Martin Katarína Tomášová a riaditeľka THM Alena Schimiková).

„Zastav sa čo najskôr, mám pre teba niečo. Igor.“ Tajnostkársky odkaz v mailovej pošte spojený so zvedavosťou je dôvodom, prečo hneď na druhý deň klopm na dvere riaditeľa Gymnázia Jozefa Lettricha Mgr. Igora Libu. „Vitaj“, zaznie z úst niekdajšieho kolegu, dávneho športového priateľa, bývalého strážcu martinskej futbalovej svätyne a dlhoročného riaditeľa školy.

Medzi desiatkami vzácných vystavených športových trofejí a pohárov zdobiacich jeho kanceláriu hľadám dva, ktorých zisk nás oboch spája s dávnou minulosťou a najmä veľkým úspechom na mimoriadnom podujatí. „Ktoré z nich sú pre teba najzaujímavejšie?“ vyhrkne zo mňa dúfajúc, že vyberie tie, na ktoré myslím práve ja. Nemýlil som sa. Ukazuje na dva veľké poháre s nápisom ANTWERPEN a rokom 1992. Získali sme ich vtedy na spoločnej športovej výprave – v premiérovom vystúpení martinských žiakov na medzinárodnej olympiáde v belgických Antverpách. Ukazujú

na ďalšie dva vyvoláva spomienky, ktoré sme spolu prežili na tomto podujatí o päť rokov neskôr. Aj v roku 1997 dlhání z jeho basketbalovej dielne a futbalisti z Tomášičky a Hurbanky brali na severe Belgicka zlato. „Máš toho tu neúrekom“, konštatujem pri pohľade na vzorne poukladané doklady mnohých úspechov študentov a tiež učiteľov, ktorí ich k nim priviedli. „Občas ich treba poutierať, lebo zapadajú prachom, rovnako ako mnohé spomienky na predošlé roky a začiatky tejto školy“, konštatuje s nostalgou v hlase človek, ktorý stojí pri kormidle Gymnázia na sídlisku Ľadoveň už celé štvrtstoročie. „Na niektoré udalosti a chvíle sa však zabudnúť nedá. Viem, že je neporovnateľné spájať dve udalosti svojím významom, ale naše gymnázium a Slovenská republika majú rovnaký rok narodenia 1993 a takých škôl na Slovensku veru veľa nie je.“ Usadajúc za stôl, pokračuje vo svojich spomienkach. „Šéfovať som však začal ešte o čosi skôr: Boli to členovia vtedajšieho učiteľského zboru na ZŠ na Eštovovej ul., ktorí

ma po novembrových udalostiach 1989 zvolili za svojho riaditeľa. A o tri roky neskôr som stál pri zrode novovzniknutého osemročného gymnázia. Boli to roky veľkej eufórie, ale aj neistoty a obáv. Nebolo jednoduché presadiť sa medzi zabehanými gymnáziami a získať si dôveru rodičovskej verejnosti. Navyše, sotva sme vznikli, už boli snahy vrchnosti o zrušenie osemročných gymnázií. Do smrti neprestanem byť vďačný svojim kolegyniam a kolegom, ktorí nehladiac na pracovnú dobu či finančné ohodnotenie, venovali rodiacej sa novej škole neskutočné množstvo času, energie a entuziazmu. A niektorí to spolu so mnou v tejto škole ťahajú už celých 25 rokov.“ Spomienkový monológ preruší náhle drnčanie telefónu. Jednou rukou berie do ruky slúchadlo a druhou mi podáva obsažnú a na prvý pohľad lákavú publikáciu, mapujúcu 25-ročnú existenciu školy s názvom

Kráčame cestičkou poznania.

Skôr než ju otvorím, osloví ma text školskej hymny uvedený na zadnej strane obalu. „Ozvena zvláštnosti medzi múrmi

lieta, roky tu pobudnúť a odísť do sveta. Je super byť v škole, kde vládne istota a stovky múdrych rád pred bránou života. Váhavo kráčame cestičkou poznania, hľadáme riešenia, ktoré nás nerania. Ozvena zvláštnosti tu naďalej lieta, aj keď odídeme do cudzieho sveta.“ Sotva otvorím ponúknutú publikáciu, už na prvej strane zistím, že slová o cudzom svete sú pre tunajších študentov už dlhé roky realitou. Potom, čo pred štvrtstoročím odštartovali Gymletáci športovým úspechom svoje účinkovanie v belgických Antverpách, v tých nasledujúcich sa im svet otvoril priam dokorán. S visáčkou svojej školy sa desiatky z nich rozbehli získať vedomosti a najmä životné skúsenosti do všetkých piatich obývaných kontinentov. Okrem viacerých krajín Európy zavítali počas študijných pobytov aj do Južnej Ameriky, USA, Kanady, Thajska, Austrálie či Juhoafrickej republiky. Naopak v spolupráci s Rotary klubom v Martine strávilo na pôde Gymnázia Jozefa Lettricha niekoľko mesiacov na výmennom pobyte viacero študentov z USA, Japonska, Taiwanu, Brazílie, Mexika a ďalších krajín. Skôr než sa prepracujem k stati, v ktorej defilujú študenti, ktorí sa stali ozajstnou pýchou školy, zaujme ma niekoľko čísel a štatistických údajov hovoriacich o histórii, ale aj súčasnosti tejto vzdelávacej ustanovizne.

Dátum vzniku – 1. september 1993.

V tom istom roku vznik dvoch tried so zameraním na biológiu a chémiu. V školskom roku 2003/2004 prví študenti využívajú možnosť absolvovať časť štúdia v zahraničí. 30. novembra 2006 dostala škola do vienka meno významného dejateľa slovenskej a československej politickej scény 20. storočia. Od tohto dňa nesie názov Gymnázium Jozefa Lettricha. A čísla hovoriace o súčasnosti? V 16 triedach študuje 468 žiakov a pedagogický zbor tvorí 34 interných a 5 externých učiteľov. Nemenej dôležitým údajom je aj takmer 1 milión preinvestovaných

Pýchou školy je aj novovybudovaný športový areál. Zábery z výstavby atletickej tartanovej dráhy (30. 9. 2016).

eur. Za nimi sa skrýva nielen výmena okien, rekonštrukcia strechy, nové sociálne zariadenia či osvetlenie, ale aj vybudovanie odborných učební s modernými vyučovacími pomôckami, bezprašné a interaktívne tabule, nádherný športový areál s tartanovým oválom, multifunkčným ihriskom, vonkajšou posilňovňou, altánkom...

„Všetci v škole sme my, ale každý z nás je niekto“

Slová, ktorými začína defilé žiakov na ďalších dvoch stranách. Čítajúc o ich medzinárodných úspechoch, hlboko sa skláňam nad tým, čo dosiahli, a tiež nad ich učiteľmi, ktorí ich k nim priviedli. Na začiatku dlhého a vzácneho náhrdelníka veľkých úspechov Gymlet'ákov vo svete stála v školskom roku 2005/2006 Martina Hesticová. Tá si ako členka družstva Slovenska priniesla z Medzinárodnej súťaže EUSO v Bruseli striebornú medailu. Po nej v ďalších rokoch prichádzali mnohé ďalšie súťaže (v programovaní, olympiáda v informatike, olympiáda ľudských práv, geografická olympiáda, astronomická olympiáda, chemická olympiáda...) Z nich a mnohých ďalších sa študenti Gymnázia Jozefa Lettricha nevracali domov s prázdnyimi rukami. Práve naopak. Vo výkladnej skrini úspechov školy má svoje miesto **Matúš Ján Dominka**. Ovešaný striebrom sa vracal z medzinárodnej súťaže Mladý vedec, medzinárodnej

súťaže EUSO v Litve a Luxembursku a bronzovou medailou ho dekorovali na Medzinárodnej olympiáde mladých vedcov IJSO v juhoafrickom Durban. **Miro Jagelka** si v školskom roku 2009/2010 priniesol z medzinárodného kola astronomickej olympiády v Číne striebro a navyše sa stal úspešným riešiteľom medzinárodného kola geografickej olympiády na Taiwane. **Michal Račko** potom čo sa stal víťazom Medzinárodnej vedeckej konferencie v španielskej Barcelone (2011/2012), v ďalšom školskom roku obsadil 2. miesto na Medzinárodnom kole astronomickej

olympiády v Brazílii. Výpočet dlhého radu úspechov, ktoré dosiahli Gymlet'áci ďaleko za hranicami Slovenska, uzatvára dvojica **Martin Orságh**, držiteľ bronzovej medaily z Medzinárodného kola chemickej olympiády v Thajsku a rovnako bronzový medailista z Medzinárodného kola súťaže IJSO **Marek Zumrík**.

„Kde sme to skončili?“ - kladie mi otázku môj hosťiteľ poloziac slúchadlo po siahodlhom telefonáte. „Neviem, kde si skončil ty, ale ja pri úspechoch vašich žiakov, o ktorých som nemal ani tušenie“, priznávam sa prevínilo. „Mám z nich radosť,

rovnako ako ich rodičia a tiež učители, ktorí ich príprave venovali a stále venujú neskutočné množstvo času a energie. Mrzí ma, že ešte stále nie je spoločnosťou docenená práca učiteľov s talentovanými žiakmi, o finančnom ocenení ani nehovoriac. Mám však dobrý pocit, že po štvrtstoročí sa naša škola svojimi výsledkami etablovala v silnej konkurencii gymnázií a výsledky našich maturantov patria k tým najlepším na Slovensku. Ešte nedávno som si kládol otázku, či sa stal náš Gymlet už ozajstnou značkou. Z dávnej túžby, aby sa tak raz stalo, nadobúdam presvedčenie, že sen spred mnohých rokov sa stáva realitou. V každom prípade táto škola píše svoj úspešný príbeh, ako je dnes moderné hovoriť a ja sa môžem pomaly baliť. Od Nového roku ti už nebudem závidieť. Stanem sa aj ja poberateľom dôchodku.“
Stojím vo dverách, na ktoré som pred polhodinou klepal pripravený na odchod, keď ma zastaví a podáva zložený papier. „A to je čo?“, pýtam sa prekvapený. „Však som ti písal, že pre teba niečo mám, či nie?“ Zatvára za sebou dvere riaditeľne a ráznym krokom smeruje k telocvični, kde má hodinu. Rád by som mu poďakoval za pozvánku, ale už je ďaleko. Potom, čo som zistil, že mi napačil aj domácu úlohu, pochopil som, prečo sa tak ponáhal. (O tom, na aké podujatie ma pozval a v čom spočívala moja domáca úloha, možno nabadúce).
Autor: Martin Ferenčík, foto: autor

Igor Libo a jeho víťazné družstvo basketbalistov na THM 2018

ČAKÁ NÁS VEĽA ROZKOPÁVOK, ALE V ZÁVERE ZREKONŠTRUOVANÉ SIETE A JEDNA ULICA

M. Kadlec: Hviezdoslavova ul. až v budúcom roku

Hlavnou činnosťou spoločnosti Martinská teplárenská, a.s., je výroba a rozvod tepla v regióne mesta Martin a Vrútky a výroba elektrickej energie. Vysoko účinná kombinovaná výroba elektrickej energie a tepla zvyšuje účinnosť produkcie a znižuje náklady na dodané teplo.

Význam spoločnosti je predovšetkým ekonomicko-ekologický. Za súčasných nižších ekonomických nákladov môžeme produkovať teplo a elektrickú energiu pri dodržaní prísnejších ekologických noriem, najmä emisných limitov. Tepelná energia dodávaná konečnému odberateľovi je ekologicky čistá, to znamená, že v mieste spotreby tepelnej energie nie je životné prostredie zaťažované škodlivými vplyvmi. Zariadenia slúžiace na odovzdávanie tepla u odberateľa (kompaktné odovzdávajúce stanice tepla - KOST) sú v súčasnosti na vysokej technickej úrovni a zabezpečujú vysoký komfort prevádzky z hľadiska regulácie a úspor energie. V rámci investičnej výstavby sme sa v tomto roku zamerali aj na realizáciu projektov rekonštrukcie tepelných

rozvodov, pre ktoré sme získali stavebné povolenie.

Projekty čiastkovej rekonštrukcie horúcovodných rozvodov boli zahrnuté do žiadosti o nenávratný finančný príspevok zo štrukturálnych fondov Európskej únie. Na tieto projekty je už vybraný dodávateľ a práce sa začnú v jarých mesiacoch 2019.

Pre tento rok je v pláne realizovať nasledovné trasy horúcovodných rozvodov:

1. Prepojenie ulíc Hviezdoslavova a A. Pietra a Rekonštrukcia HV príp. na Ul. Záborského, Tajovského, Thurzova (380 000 eur)
2. Rekonštrukcia HVTS časť prípojka pre Martimex (36 000 eur)
3. Rekonštrukcia HVTS, Ul. Novomeského, internát JLF a prípojky na trase (425 000 eur)
4. Rekonštrukcia HVTS prípojka pre Turvod a odbery na trase (60 000 eur)
5. Rekonštrukcia HV prípojky pre Sokolovňu, Rekonštrukcia HV prípojok na Hviezdoslavovej ul. a na Ul. L. Novomeského (65 000 eur)
6. Rekonštrukcia HVTS časť Thurzova ulica (80 000 eur)
7. Rekonštrukcia HV prípojok Ul. Kozmonautov, Družstevnej a Zvolenská (234 000 eur)

V roku 2020 by rekonštrukcie mali pokračovať nasledovnými úsekmi:

1. Rekonštrukcia HVTS Ul. Sokolika, Hviezdoslavovovej po Živenu (1 370 000 eur)
2. Rekonštrukcia HV rozvodu časť Hviezdoslavova ul. a JLF (163 000 eur)
3. Rekonštrukcia HVTS Prednádražie I.,II., a odbery na trase (120 000 eur)

Záborského ul.

Thurzova ul.

Realizácia uvedených trás horúcovodov si vyžiada obmedzenie dopravy v dotknutých komunikáciách. Každý projekt obsahuje aj projekt organizácie dopravy, ktorý je schválený dopravným inšpektorom. Obmedzenia v doprave budú vyznačené prenosným dopravným značením, ktoré je potrebné rešpektovať.

Nastúpený trend rekonštrukcií trás horúcovodu sa ukázal ako správny, nakoľko sa v tejto vykurovacej sezóne ukázalo niekoľko porúch, ktorým

sa rekonštrukciami v budúcnosti vyhneme.

Okrem uvedených plánovaných rekonštrukcií budeme pokračovať v realizácii nových HV prípojok a OST pre nové objekty, ktorým zabezpečíme dodávku tepla pre vykurovanie a prípravu teplej pitnej vody.

Ing. Miroslav Kadlec,
riaditeľ pre obchod,
rozvoj a stratégiu
Foto: (mbk)

Novomeského ul.

Tajovského ul.

Three news from Martin

A solution for transport in Martin

Current transport network cannot cover the needs of the city anymore, there are traffic jams and a part of the city (from Tomčany to faculty of medicine) has no traffic secured. Today there are more than 400 people living in this part of town, another 200 houses are to be built and a construction of a new hospital is planned. Because of this, the city has included a setup of an „eastern city circuit“, which will go from HBM Pharma around the centre to Malá hora, and will end in Košúty.

Information for both sides, City Hall and citizens

New mayor of Martin, Ján Danko, has brought new elements to the city management. Along with the members' committees he has also established committees composed of citizens. He organises meetings with citizens from various parts of the city, where they can get lots of information and discuss the citizens' concerns. Any citizens who have some problems are welcome at these meetings.

Will there be a ski lift to Martinské hole?

The ski resort Martinské hole has been only accessible by a road through the forest for almost 20 years. The old ski lift is not working anymore. The mayor of Martin has brought up a public discussion whether the town should build a new lift, which would also make Martinky accessible during summer months. It is a large investment and some people don't agree that it should be financed from the city budget. Recently, a Chinese delegation has visited Martin and besides other topics they have discussed a cooperation with the faculty of medicine and also Martinské hole.

Editoriál

MEDICKÉ NOVINY vyjadrujú fakt, že lekárska fakulta je dôležitou súčasťou Martina a zahraniční študenti sú dôležitou súčasťou tejto školy. Preto aj teraz – v spolupráci s nimi – prinášame správy o veciach, ktoré ich môžu zaujímať, informujeme o udalostiach vo vzťahu mesto – študenti alebo študenti – mesto. A pýtame sa na ich názory, postrehy a námety. Osobitne rád upozorňujem na 17. máj – nórsky Národný deň v našom skanzene. MESTSKÉ/MEDICKÉ NOVINY sú aj ich/vaše noviny, Martin je aj vaše mesto.

Mgr. MARTIN KALNICKÝ,
editor

Rola Asociácie nórskych študentov na Slovensku (ANSA) v organizácii Národného dňa

Ingrid Hagby Johnsen

Ingrid Hagby Johnsen:

17. mája je Nórsky národný deň a každý rok ANSA Slovensko v spolupráci s Nórským veľvyslanectvom v Bratislave organizujú oslavu v martinskom skanzene. Naš národný deň oslavuje našu nezávislosť a Ústavu. Aj v Nórsku sa konajú veľké pochody a jeme veľa dobrého jedla s rodinou a kamarátmi. Oslava v Martine zahŕňa jedlo, hry, hudbu a rôzne rozhovory. Veľa nórskych študentov si oblieka náš národný kroj, bunad. Akcia je určená hlavne pre nórske študenty, ale každý návštevník je vítaný a budeme radi, že s nami oslavuje. Je to výborný spôsob, ako vidieť a zažiť nórsku kultúru.

Spoločná snímka účastníkov Nórskeho národného dňa 17. mája 2018 v skanzene v Martine v nórskom národnom kroji „bunad“

Anketa študentov Jesseniovej LF JLF UK/ Medical students' poll

Ktoré kultúrne akcie ste už v Martine navštívili a ako sa vám páčili?

Diana NA:

Navštívila som dve akcie. Prvou bol novoročný koncert v centre mesta, bola tam príjemná atmosféra, veľa ľudí, hudby a samozrejme ohňostrojev. Druhou akciou boli vianočné trhy,

je to pekná tradícia a trhy v strede mesta pôsobia veľmi útulne. Hrá tam príjemná hudba, podávajú sa tradičné nápoje a delikatesy a ľudia sú tam šťastní. Pôsobí to tak, že

každý je tam vítaný, či už ste Martinčan alebo niekto zo zahraničia.

Nikolai Thingnes:
Bol som iba na

vianočných trhoch a na dni Sv. Mikuláša. Tieto akcie sú veľmi milé a prebudia vo vás dieťa - stáť na námestí a užívať si teplú medovinu je najlepším začiatkom prázdnin!

Truls Haugan:

Jediná akcia, ktorej som sa zúčastnil, bol filmový festival, kde bol aj Tommy

Caldwell, ktorý hovoril o svojom filme „The Dawn Wall“. Bola to dobrá akcia. Nanešťastie, väčšina informácií o akciách v Martine je iba po slovensky. Myslím si, že viac zahraničných študentov by sa ich zúčastňovalo, keby boli informácie poskytované aj v angličtine.

(mbk+abk)

Hory a mesto, lezecká ikona Tommy Caldwell a film The Dawn Wall

Jozef Krištoff, Alan Formánek, Lili Hausnerová, Tommy Caldwell, Rebča Ohurniaková, Robo Luby, Tomáš Banári, Miška Izakovičová, Ivan Šabo

MESTSKÝM NOVINÁM sa veľmi páčil festival horského filmu a dobrodružstva Hory a mesto Martin (organizátorom je slovenský reprezentant v horolezectve a poslanec mestského zastupiteľstva Jozef Krištoff), ktorý sa uskutočnil 1. apríla v kine Moskva.

Exkluzívny hosť, legendárny americký lezec Tommy Caldwell, dodal tomuto podujatiu patričný cveng. Zaplnená kinosála videla nesmierne zaujímavý dokumentárny film *The Dawn Wall* o prekonávaní ľudských hraníc. O tom, ako Tommy Caldwell spolu s Kevinom Jorgesonom v extrémne ťažkej stene absolvovali 19-dňový „krvopotný“ výstup cestou Dawn Wall na El Capitan (900-metrov vysoký a veľmi príkry žulový monolit) v Yosemitekom národnom parku (Kalifornia). Takýto náročný prelez sa predtým nikomu nepodaril, ale Caldwell s Jorgesonom to zvládli a úspešne dokončili najťažšie skalné lezenie v histórii. Vo filme sa striedali dych vyrážajúce dramatické momenty s autentickými výpoveďami oboch lezcov, ale nebolo to iba o ceste nahor. Dozvedeli sme sa aj niečo zo súkromia Tommyho. Napr. o jeho začiatkoch, rodine, manželskom živote, ale aj o úraze, keď pri pilení

prišiel o ukazovák. Vtedy mu lekári odporúčali skončiť s lezením, ale on napriek tomuto hendikepu, vďaka enormnému úsiliu, neuveriteľnej pevnej vôli, tvrdému tréningu a obrovskej sile nerezignoval a liezol ešte lepšie ako pred zranením. V dokumente sa tiež spomína trauma Caldwell, ktorá ho poznačila na celý život. Na horolezeckej expedícii v Kirgizsku ich zajali a uniesli teroristi. Po šiestich dňoch putovania v horách bez jedla nastal moment, keď sa musel rozhodnúť. „*Bud' prežijeme my, alebo únosca.*“ V pravý moment ho zhodil z útesu, čo im všetkým zachránilo život, ale súčasne aj tvrdo poznačilo.

„*Tento film je jedinečný, zachytáva nielen to, čo sa odohrávalo v stene, ale je v ňom zdokumentovaná aj dosť komplikovaná životná púť Tommyho, ktorý bol ochotný sa zdôveriť aj s pomerne osobnými zážitkami zo svojho života. Film ukazuje aj to, ako Tommy uprednostnil kamarátstvo a spoločný neistý úspech pred rýchlym a istejším dosiahnutím cieľa bez Kevina, ktorému sa dlho nedarilo preliezť najviac komplikovaný úsek steny. Mohol ísť na vrchol sám, ale bol trpezlivý a veril mu.*

A napokon to vyšlo. Oba dokončili výstup Dawn Wall spoločne. To, čo dokázali, je obdivuhodné. V tomto štýle lezenia je to asi najťažšie, čo sa

doteraz podarilo preliezť (neskôr to zopakoval Adam Ondra). Bol to veľký posun v tom, čo dokáže človek vydržať a zvládnuť – fyzicky i psychicky,“ poznamenal Jozef Krištoff, ktorý mal možnosť stráviť s Tommym Caldwellom niekoľko hodín. „*Je to príjemný človek. Ako lezec s lezcom sme si dobre rozumeli. Zobral som ho na Súľovské skaly, kde sme si trochu zaliezli. Tommy bol hlavnou hviezdou 20. ročníka festivalu Hory a mesto Bratislava, ktorý sa konal od 27. do 31. marca a kde ho pozval riaditeľ podujatia (a zároveň veľký znalec hôr) Alan Formánek. Ten nám pomohol dostať tohto výnimočného hosťa na jeden deň aj do Martina, kde sme 1. apríla v rámci nášho festivalu premietli film *The Dawn Wall*. Tommy po skončení filmu odpovedal na otázky návštevníkov a mal veľmi zaujímavú prednášku, čo ma neprekvapilo, lebo on je výborný rečník. Som rád, že naše pozvanie prijal a napriek veľmi nabitému programu prišiel aj do Martina. Bolo pre nás veľkou ctou privítať v našom meste takú významnú osobnosť z lezeckého sveta, ale myslím si, že jeho príbeh oslovil aj všetkých „nelezcov“, ktorí prišli do kina. Teší ma, že sme návštevníkom pripravili takýto veľkolepý zážitok a že naše podujatie má takú pozitívnu odozvu.*“ Jozef Krištoff priblížil aj prípravu

na dve najbližšie akcie v tomto roku: „*Zorganizovať festivaly nie je jednoduché, ale snažíme sa vytvoriť z festivalu Hory a mesto Martin tradíciu patriacu k nášmu mestu, ktoré je v srdci hôr na Slovensku. Už teraz vás všetkých pozývame na podujatie Noc horských filmov, ktoré sa uskutoční v Amfiku v polovici augusta. Vlní sa tohto šesťhodinového nočného filmového maratónu zúčastnilo 600 ľudí. No a 22. až 24. októbra zasa usporiadame klasický festival Hory a mesto Martin, na ktorý by som rád pritiahol zopár exkluzívnych hostí.*“ Jozef Krištoff, ako člen výkonného výboru Slovenského horolezeckého spolku JAMES a ako účastník rokovaní ohľadom nového návštevného poriadku TANAP-u, sa ešte vyjadril k iniciatíve: Aj my sme Tatry.

„*Riaditeľstvo Správy TANAP-u predložilo Okresnému úradu životného prostredia v Prešove nový návštevný poriadok, ktorý obsahuje veľa reštrikcií, hlavne voči lezcom, vysokohorským turistom či skialpinistom. Petíciu proti tomuto návštevnému poriadku podpísalo vyše 16-tisíc ľudí, dokonca aj zo zahraničia. Celá táto záležitosť ešte nie je uzatvorená. S ministrom životného prostredia Lászlóm Sólymosom sme absolvovali dve stretnutia za účasti všetkých spolkov, ktorých sa to dotýka. Zúčastnil sa ho aj generálny riaditeľ Štátnej ochrany prírody. Počas konštruktívnej diskusie sme si ozrejmili problémy a postoje k predkladanému materiálu. Sme veľmi radi, že pán minister vypočul pripomienky aj z našej strany a pôvodný návrh z dielne TANAPu prikázal stiahnuť a poveril priamo generálneho riaditeľa ŠOP prepracovaním návrhu už aj v spolupráci so všetkými dotknutými organizáciami a spolkami tak, aby sa vytvoril moderný a funkčný návštevný poriadok. Samozrejme, nepočítame, že našim požiadavkám bude vo všetkom vyhovené, ale veríme, že dosiahneme akceptovateľný kompromis, ktorý nám, športovcom, umožní realizovať svoje aktivity bez negatívneho vplyvu na faunu a flóru národného parku.*“

**Autor: Eubomír Chochula
Foto: Hory a mesto**

Jana Ol'hová: „Ja preferujem nezávislé noviny so snahou o objektivitu“

Viliam Hriadel
(dlhoročný herec, vedúci umeleckého kolektívu a riaditeľ Divadla):

„Vždy sa snažím presadzovať, aj v minulosti aj teraz, zásadu, že veci by mali robiť ľudia znali. Odborníci, ktorí poznajú princípy a zásady tej práce, ktorí robia. Samozrejme, že to platí aj o novinárčine. Takže tento projekt MESTSKÝCH NOVÍN, tým, že ho tvoria ľudia, ktorí majú desaťročia skúsenosti s novinárčinou, s písaním, s tlačnými médiami, si myslím, že má prednostné právo na život. Som presvedčený, že nezávislosť týchto novín je istý predpoklad objektivitu. Ich koncepcia, ktorá mapuje dianie v našom meste, je správna, pretože priestor sa dostáva všetkým sféram. Nie je to improvizácia, ale je to premyslená koncepcia. Samozrejme, patrí k tomu aj istá miera nadšenia a záľuby v to, čo človek robí, ale keď abstrahujeme od tejto emocionálnej stránky, víťazí rácia a to je tá zásada: zverme prácu dobrým novinárom, zverme prácu dobrým lekárom, zverme prácu dobrým hercom, zverme prácu dobrým politikom. Ja si myslím, že MESTSKÉ NOVINY nepotrebujú obhajcu a advokáta, lebo sa dokážu svojou úrovňou obhájiť samy.“

Peter Cabada
(spisovateľ): „MESTSKÉ NOVINY sú názorným potvrdením skutočnosti, že keď sa dajú

dokopy ľudia, ktorí vedú, čo chcú, funguje inšpiratívny a spoločenský osožný projekt. Mňa osobne teší, že periodikum popri aktuálnom spravodajstve a glosovaní diania v našom meste venuje náležitú pozornosť aj historickým témam a ich súvislostiam, osobnostiam a hľadaniu nových konceptov pre ďalší rozvoj metropoly Turca. Ako človek, ktorý sa zaoberá v širších programových reláciách kultúrou, by som vysoko ocenil, keby práve MESTSKÉ NOVINY otvorili na svojich stránkach verejnú diskusiu o 25. výročí prijatia Zákona NR

SR č. 241/1994 o Martine ako centre národnej kultúry Slovákov. Východiskom k tejto diskusii by mohlo byť moje odporúčanie, aby súčasné vedenie Martina venovalo popri doprave, parkovaní, zdravotníctve či lanovke na Martinské hole náležitú pozornosť aj kultúre. Treba nevyhnutne vecne zmapovať a analyzovať súčasný stav a potom na základe dát vytvoriť funkčnú stratégiu rozvoja kultúry a kreatívneho priemyslu. Treba pristúpiť k postupnému zabezpečeniu priaznivých podmienok pre kultúru, vytvoriť (napríklad) mestské kultúrne centrum, alebo aspoň zriadiť funkciu koordinátora pre kultúru a kreatívny priemysel (môže fungovať pri kancelárii primátora), ktorý bude mať na starosti prierezové politiky a bude komunikovať s koordinátormi pre ďalšie strategické oblasti. Ak takúto diskusiu MESTSKÉ NOVINY spustia, veľmi rád sa do nej zapojím aj ďalšími návrhmi a odporúčaniami.“

Jana Ol'hová
(herečka SND a SKD, v Martine od r. 1988, nositeľka viacerých cien za

herecký výkon, VŠ pedagóg): „Pravdupovediac, pri návale práce nemám veľmi čas čítať noviny, ale niekoľko marcových a aprílových vydání MESTSKÝCH NOVÍN som si prečítala podrobnejšie a som celkom príjemne prekvapená. Budem ich asi čítať pravidelnejšie. J. Samozrejme, každý si tam hľadá to svoje, takže ja by som privítala, keby MESTSKÉ NOVINY viac pisali napr. o divadle a kultúre všeobecne. No možno sa o tom písalo v starších vydaniach. Všimla som si príspevky od občanov, otázky o tom, čo sa deje, alebo malo by sa riešiť v meste. Možno by mohli dostávať občania ešte viac priestoru. Len odpovede z mesta sa mi zdali akési neurčité, privítala by som odvážnejšie, vyčerpávajúcejšie. Páčili sa mi články o študentoch medicíny, aj zahraničných, to je fajn. Určite bude dobre, ak budú MESTSKÉ NOVINY viac písať aj o tej starej nemocnici, ale aj o príprave výstavby novej, aj o riešení problémov s Martinskými

hoľami, to asi zaujíma každého. Keď si uvedomím, čo všetko v novinách je a čo by som tam asi nielen ja ešte chcela mať, zámery o vydávaní akýchsi oficiálnych novín mestom v podstatne menšom rozsahu, než poskytujú občanom dnešné súkromné noviny, vidím len ako snahu mať vplyv na noviny a na to, aké informácie „by mali dostávať“ občania. Ja preferujem nezávislé noviny so snahou o objektivitu.“

Milan Murček
(riaditeľ HK Martin): „Vážim si, že spolupráca s MESTSKÝMI NOVINAMI, v ktorých sa najviac

zaujímam o športové strany, bola vždy korektná. Som spokojný s tým, ako informujete čitateľov a fanúšikov. Isteže, vždy sa dá niečo vylepšiť, ale aktuálna informovanosť vo vašich novinách je na požadovanej úrovni. Okrem toho je dôležité to, že vaša redakcia je seriózna. Nemám ani jednu výčitku, ani žiadne výhrady. Ste seriózni, korektní i kvalitní. Želám vám, aby ste v tom pokračovali.“

Pavel Szépe
(konateľ PROMT s. r. o.): „Takéto noviny by mali vychádzať častejšie a mali by zaujať to miesto, ktoré

mal kedysi originál Život Turca. Ten pôsobil nielen informačne, ale v mnohých prípadoch aj kriticky. Nech MESTSKÉ NOVINY prinášajú podnety smerom k mestu a radnici, aby sa ľudia, ktorí sú platení z našich daní, zaoberali tým, čo Martinčanov trápi.“

Gregory Delton
(podnikateľ, predseda VV MŠK Fomat): „Myslím si, že MESTSKÉ NOVINY za tie dva roky

splnili cieľ, ktorý od nich čakávali Martinčania. Konečne je tu nejaká objektívna tribúna, čo je základ demokracie. Páči sa mi, že vaše periodikum nepodlieha žiadnym

vplyvom (ani tlakom) a vaši redaktori nemajú zviazané ruky. Na ďalšiu spoluprácu sa teším. Želám vám veľa úspechov, aby ste objektivným názorom a pozitívnou nádejou uspokojovali čitateľov, ktorí si v schránkach nachádzajú vaše noviny.“

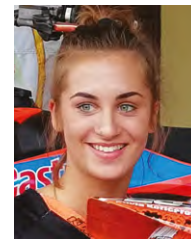
Jozef Zanovít
(riaditeľ Spojenej strednej školy): „MESTSKÉ NOVINY ma zaujali svojím obsahom. Každá

mestská štvrť má v nich svoje miesto, ktoré naplňuje skutočným životom. Veľmi sa mi páči aj historická časť, kde predstavujete našich slovenských dejateľov a osobnosti. Myslím si, že MESTSKÉ NOVINY sú prínosom pre mesto Martin (a ľudia si na to zvykajú...). Nebolo by dobré, keby ste dávali kontroverzné články, toho majú ľudia plné zuby, radšej píšete pozitívne. Želám vám veľa spokojných čitateľov, dobré nápady, entuziazmus do ďalšej práce a aby ste si udržali kvalitu, ktorú nesporne máte.“

Radovan Somík (bývalý hokejista): „MESTSKÝMI NOVINAMI želim do nasledujúceho obdobia ďalšie

úspechy. Nech sa vám darí prinášať zaujímavé články zo všetkých oblastí tohto mesta, informácie z mestských častí, kultúry, športu, histórie, profily osobností, súťaže a možno nech pribudnú aj nejaké nové rubriky. Budem rád, ak naďalej budete fungovať tak, že si zachováte profesionalitu a objektivitu. Želám vám, aby počet vašich čitateľov rástol a aby boli s vami spokojní.“

Silvia Koričárová
(motocyklový talent): „Sama som pocítila, že MESTSKÉ NOVINY pomáhajú

talentom. Martin Kalnický mi vlani po ťažkom páde a úraze hlavy, ktorý

sa mi stal na pretekoch, venoval špeciálnu prilbu s protiotrasovým efektom. Som rada, že mi zdravotný stav znovu dovolil jazdiť na motorke, hoci už to nie je súťažný motokros. Túto špeciálnu prilbu však pri jazdení využívam a dúfam, že mi aj naďalej bude prinášať šťastie. MESTSKÝM NOVINÁM a Martinovi Kalnickému ešte raz ďakujem!“

Jozef Jaško
(býv. riaditeľ
Hutného závodu
a športový
veterán):
„Vydávanie
MESTSKÝCH
NOVÍN

považujem za veľmi dobrý nápad. Ich obsah je vyvážený a vystihuje problematiku jednotlivých častí mesta, ale aj aktualitu, ktoré ľudia zaujímajú. Myslím si, že sú dobrým čítaním pre každého občana, ktorý sa zaujíma o dianie v meste. Problémom je to, že vychádzanie raz za dva týždne neumožňuje prinášať úplne aktuálne správy. Nedostatok vidím aj v distribúcii novin. Dlhoo som nevedel, že vychádzajú raz za dva týždne. Bývam v mestskej časti Podháj a do rúk sa mi dostávajú sporadicky. Hoci denne kupujem dennú tlač, MESTSKÉ NOVINY si vždy rád prečítam, články sú zaujímavé, nespolitizované a každý si tam môže nájsť niečo čo ho zaujme.“

Elena Režná
(dlhoročná
vydavateľská
redaktorka):
„MESTSKÉ
NOVINY sa
mi dostávali
do rúk len

nepravidelne, hoci štvrť, kde už 35 rokov byvame, patrí k Martinu. Je síce poslednou ulicou priekopského katastra, len polovica ďalšej, Fínskej ulice ju delí od Vrútok, ale patrí do Martina-Priekopy. Nemáme tu káblovú televíziu a ani MESTSKÉ NOVINY nám nehádzu do schránok... Keď mi známi z Ladovne dajú na prečítanie niektoré čísla, poteší ma, čo všetko sa tam o dianí v meste dozviem. Zaujímavé sú stĺpčeky o historických osobnostiach. Je dobré vedieť niečo o ľuďoch, po ktorých sú napríklad pomenované martinské ulice. Nedávno som si urobila živý obraz z reportáže o tom, ako sa robili

klobásky na Dolnej zemi. Propagujte akcie, ktoré ľudí dokážu spojiť za dobrú vec. Sama rada priložím ruku k dieľu, a tak posielam do redakcie informáciu o tom, ako ženy seniorky (Martinčanky a s Martinom spojené) už ôsmikrát získali zlatý pohár na Festivale pohybových skladiieb v Trnave. MESTSKÉ NOVINY majú výbornú grafiku, dobrý obsah a oceňujem aj pravopisnú úroveň. Distribujte ich aj na „Hviezdu“.“

Mária Gulisová
(dôchodkyňa):
„MESTSKÉ
NOVINY sa
dožívajú prvých
dvoch rokov
a ja čochvíľu
deväťdesiat-

osem. Zvykla som si na ne a rada si ich prečítam. Na začiatku mali slúžiť len nám, Martinčanom, žijúcim na Ladovni, ale časom sa stali novinami všetkých ľudí v meste, ba v poslednom čase už aj Vrútočanov. Asi ich robíte dobre a zaujímavo, lebo ich berú do ruky všetci v našej rodine – pravnúčatá, vnúčky, dcéra, zať a ja tiež. Musím sa pochváliť, že z vášho testu Poznáte Martin?, by som dostala určite jednotku. Ulice a stavby starého Martina poznám rad radom. Veď mnohé sú mladšie ako ja! Žiaľ, mnohé vzácne budovy zostali už len na fotografiách. Keď ste v poslednom čísle medzi historickými osobnosťami predstavili Janka Noyáka, povedala som si v duchu „Čo ja na tomto svete ešte robím?“ Veď som s Jankom chodila pred viac ako osemdesiatimi rokmi do jednej triedy na martinskom gymnáziu... Rada by som sa ale ešte dožila, aby sa aspoň niektoré z mnohých plánov, o ktorých sa v MESTSKÝCH NOVINÁCH píše, stali skutočnosťou. A aby som nezabudla. Viete čo mi v nich chýba? To čo mám najradšej. Krížovky, sudoku a hlavolamy. Možno, že sa aj tých ešte dožijem.“

Martin Ferencík
(dlhoročný
pedagóg
a publicista):
„MESTSKÉ
NOVINY? Pre
mňa prítazlivé,

podnetné, poučné periodikum. Chýba piate „P?“. Som presvedčený, že aj perspektívne. Za krátke obdobie sa ich tvorcom podarilo prebrať

z letargie mnohých obyvateľov Martina (a možno aj Vrútok) a primäť ich k záujmu o veci verejné. Svedčí o tom aj široké spektrum ľudí mesta, ktorí dostávajú priestor na stránkach MESTSKÝCH NOVÍN a stávajú sa spolutvorcami čoraz viac obľúbeného periodika. Za dôkazom, že dokáže osloviť svojím obsahom všetky vekové kategórie, nemusím prekročiť ani prah vlastných dverí. Okrem mňa s manželkou ho so záujmom berú do rúk aj naše dcéry, dorastajúce vnúčatá, ale aj 97-ročná mama! Tvorcom Mestských novin sa dokonca podarilo vziať do života v Martine aj mladých ľudí žijúcich u nás iba prechodne. Výjadrenia a mnohé podnety a návrhy študentov JLF UK z Nórska, Islandu či Seychel pomáhajú „otvárať okná“ do sveta našim mladým ľuďom a dávajú recept, ako a čo zlepšiť, aby sa Martin stal zdravým, prítazlivým a atraktívnym mestom. Chystaný projekt, či zámer, aby MESTSKÉ NOVINY nahradil mesačník vychádzajúci iba na 16 stranách považujem za krok späť. Koľko ľudí, toľko chutí. Ja si však myslím, že plný pohár čerstvo nadojeného mlieka je vždy lepší ako šálka iba dopoly naplnená navyše odstredeným trvanlivým mliekom.“

Karol Rybárik
(člen OZ
nestorov
turčianskeho
športu):
„Keďže som
dôchodca,
dostatok času

mi umožňuje pravidelne sledovať MESTSKÉ NOVINY a hodnotím ich obsah pozitívne. Hlavne osobnosti v histórii mesta Martin a celého Slovenska. Ich distribúcia je veľmi dobrá. Čo mi v nich chýba? Privítal by som viac príspevkov zo života škôl všetkých stupňov, najmä prácu učiteľov a tiež väčšiu informovanosť o požiadavkách na občanov zo strany mesta, pokyny, dane... Očakávam viac článkov s pozitívnou, konštruktívnou kritikou na nedostatky z uplynulých rokov a možnosti, či perspektívy ich riešení. Nielen o často neexistujúcich dobrých výsledkoch. Veď za 12 rokov sa nepostavil v meste žiadny športový objekt na

ktorý by mohol byť Martin hrdý. Pochvala je namieste, ale pranie tiež. Možno keby nebol chýbal v minulosti, nemusel byť Martin tam, kde je dnes. Aj MESTSKÉ NOVINY môžu urobiť kus záslužnej roboty na ceste nášho mesta k naozaj zdravému, prosperujúcemu a kultúrnemu centru Slovenska. Staňte sa nielen informátorom, ale aj veľkou záštitou nás občanov pri kontrole práce a nakladaní s financiami ľudí, ktorým sme dali svoj hlas pri posledných voľbách. Prajem v ďalšej práci veľa úspechov.“

Peter Rovnianek
(športový
funkcionár
a publicista):
„Vydávanie
MESTSKÝCH
NOVÍN som

privítal najmä keď som sa dozvedel, že redaktormi sú skúsení novinári Michal Beňadik a Ľubomír Chochula. Dozviem sa z nich aktualitu z jednotlivých mestských častí Martina a teraz aj z Vrútok. Sú tam vždy čerstvé správy – čo sa v meste udialo, čo sa chystá, ankety na rôzne aktuálne témy. Zaujímavá je rubrika „Historické osobnosti“, v ktorej redakcia predstavuje ľudí, ktorí zohrali významnú úlohu v histórii nielen Martina, ale aj Slovenska, ďalej známe osoby z kultúry, športu a ďalších oblastí. Ako športovca a dlhoročného funkcionára ma mimoriadne teší bohaté športové spravodajstvo, rozhovory a materiály z rôznych druhov športu, mnohé články a rozhovory z histórie i súčasnosti. Som spokojný aj s kvalitou tlače, fotografií a grafickou úpravou, spestrením súťaže, kresby a aforizmy. Myslím si, že sú veľkým prínosom pre informovanie občanov Martina a Vrútok. - Veľmi ma mrzí, že aj napriek písomnej reklamacii dodnes do nášho domu Kozmonautov 28 (oproti OSBD) až na jeden prípad MESTSKÉ NOVINY vôbec nenosia. A tak sa k nim dostávam len cez kamarátov a známych ako aj samotných redaktorov.“

Autor, foto: Ľubomír Chochula, Martin Ferencík, Michal Beňadik

Kultúrna scéna

MARTIN

MARTIN

Veľkonočné trhy

18.4.2019 / Divadelné námestie v Martine

Vo štvrtok od 9:00 do 21:00 vás pozývame na „trhy tradičných remesiel spojené s občerstvením.“

15:00

HELIGONKÁRI MAJERČÍKOVCI

15:30

DETSKÝ FOLKLÓRNY SÚBOR KALUŽIAR

16:00

HELIGONKÁRI MAJERČÍKOVCI

16:30

DETSKÝ FOLKLÓRNY SÚBOR TURIEC

17:00

ĽUDOVÁ HUDBA HANULIAKOVCI

18:00

HUDOBNÁ SKUPINA IDEA

Turčianska galéria má novú riaditeľku

Ing. Zuzana Ivanová pochádza zo Zvolena. Pred poldruha rokom sa presťahovala s manželom do Žiliny. Keď sa v Turčianskej galérii uvoľnilo miesto riaditeľky, zúčastnila sa výberového konania a uspela. O svojich predchádzajúcich pracovných skúsenostiach nám povedala:

- Už od skončenia strednej školy som pracovala na rôznych brigádnických a „dohodárskych“ pozíciách v SNG na Zvolenskom zámku. Po absolvovaní vysokej školy som pracovala vo funkcii galerijného pedagóga, neskôr som prešla na pozíciu manažéra

pracoviska digitalizácie a logistiky, až napokon som sa stala riaditeľkou vysunutého pracoviska Slovenskej národnej galérie na Zvolenskom zámku. Celé toto obdobie trvalo desať rokov.

Vedenia Turčianskej galérie ste sa ujali 1. marca. Aké sú vaše plány, ciele na najbližšie dni, mesiace?

- Prišla som do obdobia, keď je výstavný plán na tento rok už pripravený, takže ideme podľa neho. V týchto dňoch sa oboznamujem s galériou, mestom, úspešnými projektmi, ktoré galéria realizovala v minulých obdobiach. Radi by sme na ne aj s kolegami nadviazali. Už v tomto roku chceme znovu

realizovať projekt Sochy v meste, ktorý obnovíme po určitej pauze. Sochy plánujeme umiestniť nielen pri galérii, ale aj na Vajanského námestí. Takýchto podujatí, ktorými chceme zaujať širokú verejnosť a inšpirovať ju k tomu, aby si potom aj sama našla cestu do galérie, chceme pripravovať viac a častejšie.

Kolektív pracovníkov galérie má ďalšie plány a nápady ako výtvarné umenie čo najviac priblížiť obyvateľom a návštevníkom mesta. Postupne vás o nich budeme informovať. Novej pani riaditeľke prajeme, nech sa jej darí.

Autor, foto: Ján Farský

Riaditeľka TG Ing. Zuzana Ivanová

TURČIANSKE JAVISKO 2019

Odvzdávanie ocenení na Turčianskom javisku 2019

Na doskách, ktoré znamenajú svet, sa už štvrtýkrát zišli v Martine divadelníci z celého kraja. Turčianske kultúrne stredisko v zriaďovateľskej pôsobnosti Žilinského samosprávneho kraja po roku opäť zorganizovalo krajskú postupovú súťaž a prehliadku neprofesionálneho divadla dospelých a divadla mladých. Podujatie bolo financované z verejných zdrojov, z Fondu na podporu umenia a spolufinancované s podporou ŽSK. V štúdiu SKD sa od 4. do 6. apríla divákovi predstavilo spolu trinásť divadelných kolektívov.

Odborná porota, ktorá hodnotila súťažné inscenácie a viedla rozborové semináre s účastníkmi prehliadky, rozhodla aj o umiestnení jednotlivých kolektívov. V kategórii „Neprofesionálne divadlo mladých“ I. miesto získalo Teatro in vitro, ZUŠ Žilina s predstavením Šumienky. Na III. mieste sa umiestnili Martinčania - VB, ZUŠ Mudroňova, s hrou Hrdý Buďžes. Turčanom sa darilo aj v kategórii „Neprofesionálne divadlo dospelých II. prúd tradičného divadla“. I. miesto s priamym postupom do celoštátneho kola získalo Znievske rado(st)ďajné divadlo z Kláštora pod Znievom s inscenáciou Antigona v New Yorku. V kategórii

„Neprofesionálne divadlo dospelých I. prúd súčasného divadla“, získalo I. miesto s priamym postupom do celoštátneho kola Divadlo Apostrop z Lípt. Mikuláša s predstavením Obscur. Porota udelila aj špeciálnu cenu poroty za scénografiu Jánovi Kuráňovi práve za Obscur. Ako nám za organizátorov povedali metodici TKS Tomáš Tomkuljak a Zuzana Bukovenová, počet divadelných kolektívov, ktoré sa prehliadky zúčastnili, svedčí o tom, že o divadlo stále majú záujem mladí aj starší. Medzi účinkujúcimi vládla tvorivá a inšpiratívna atmosféra, ktorá sa preniesla aj medzi divákov. Hľadisko zaplnili seniori i študenti stredných škôl. Študenti si sami

vybrali predstavenia, ktoré chceli vidieť. Podľa organizátorov je zaujímavé, že práve mladí ľudia vo svojich predstaveniach prinášali ťažkú, niekedy až depresívnu atmosféru. Nastolovali vážne témy, ktoré ich trápia v súčasnej spoločnosti, v živote. Naopak, starší divadelníci prichádzali s humorom a veselosťou. Práve takýmto sympatickým spôsobom sa vyrovnávajú s frustráciami, ktoré prináša dnešná doba. Nuž, dúfajme, že aj vďaka umeniu a dobrému divadlu bude náš život krajší a spoločnosť aspoň o trochu lepšia.

Autor: Ján Farský, foto: Michal Lašut

Znievske rado(st)ďajné divadlo

„Nech každý obohatí svet o seba...“

Filip Cabadaj zo SOŠ obchodu a služieb v Martine

V dňoch 22. – 27. januára sa konali v Paname 34. Svetové dni mládeže, na ktoré prišlo aj vyše 200 pútnikov zo Slovenska. Jediného zástupcu mal aj Martin i celý Turiec. Bol ním 19-ročný martinský rodák a študent SOŠ obchodu a služieb Filip Cabadaj. V rozhovore sa spolu s ním ocitneme v ďalekej krajine, aby sme sprostredkovali aj isté posolstvo, ktoré takéto stretnutia a cesty prinášajú.

Filip, vieme, že ste boli už na svojich druhých Svetových dňoch mládeže. Ako ste sa dostali na tie prvé?

Po prvý raz som sa zúčastnil na Svetových dňoch mládeže v lete 2016. Mal som 16 rokov, kamaráti sa tam chystali a navyše to bolo pomerne neďaleko, v Krakove. Bola to pre nás jedinečná príležitosť vidieť pápeža. SDM sú hlbokým duchovným zážitkom, ale okrem toho sú krásne aj spoznávaním kultúry danej krajiny, obohatením sa o kultúru krajín celého sveta a zažitie sily mladej cirkvi, ktorú pozval svätý otec na stretnutie s ním. So všetkou vášňou, energiou a rôznorodosťou kultúr. Mladí sa učia tolerancii, lebo nie vždy to bolo jednoduché. Do Panamy prišiel asi milión mladých ľudí z celého sveta, rôznych kultúr, zvykov a temperamentu. Ba v Krakove nás bolo 2,5 milióna! Z toho vyplývali aj viaceré problémy. Často sme museli riešiť najmä tie, čo súvisia práve s toleranciou iných kultúr – temperamentní latinsko-americkí a talianski pútnici boli najťažší oriešok, pretože oni nechápajú, že niekto potrebuje aj trochu

pokoja a ticha. Oni sú hluční aj pri modlitbách ☺.

Aktivizujete sa v kresťanskom mládežníckom hnutí. Čo vás viedlo k takýmto aktivitám a aká je vaša doterajšia cesta?

K aktivitám vo farnosti som sa dostal vďaka jednému farskému táboru, na ktorý som sa dostal v 15 rokoch. Postupne som sa začal angažovať nielen pri organizovaní stretnutí, chvál alebo výletov spolu s mladými z našej farnosti, ale urobil som si aj dvojročnú vikendovú školu pre animátorov v Čadci. Každé prázdniny sme chodili ako animátori do detských táborov, pracovali s mládežou a táto práca ma neuveriteľne naplnila. Stal som sa súčasťou komisie pre mládež Žilinskej diecézy, kde zastupujem náš dekanát ako dekanátny koordinátor a rovnako dekanátnym koordinátorom som v projekte Lifenet, ktorý slúži na zjednocovanie, spoluprácu a vzájomnú pomoc farností a dekanátov.

S kým ste cestovali do Panamy a ako to bolo so slovenskou účasťou?

V Paname som bol so spoločenstvom Efata z Pov. Bystrice, pretože od nás z Martina nikto iný nešiel. Spolu nás išlo dvanásť, osobne som poznal troch. Naša partia letela cez Toronto, prišli sme o tri dni skôr, a tak sme mali čas spoznať Panamu takpovediac na vlastnú päsť. Odbehli sme si k Tichému oceánu, kde sme sa nielen vykúpali, ale vyskúšali sme aj miestne morské špeciality. Na druhý deň sme boli v Karibiku, čo bolo asi najkrajšie miesto, aké som kedy navštívil.

Zelený raj na zemi. Na tretí deň sme prešli po Panama City. Potom sme sa spojili s ostatnými Slováckmi a odišli sme na dni v diecézach, kde sme bývali všetci Slováci v jednom meste – Santiago de Veraguas. Boli sme rozdelení v rodinách. Dni v diecézach sú moja obľúbená časť, lebo pútnici sú rozdelení po celej krajine a nie je to také prepchaté. Až ďalší týždeň sa oficiálne začali Svetové dni mládeže v Panama City. Týždeň bol už dosť náročný práve pre veľký počet ľudí, akcií, katechézy, hluk a v jeho dôsledku nemožnosť sa úplne sústrediť... Predsa milión mladých pútnikov v jednom meste a posledné tri dni pri záverečnej vigílii na jednom mieste, na jednom poli, je skutočne dosť náročné. Počnúc nedostatkom spánku, vysokými teplotami, dopravou, hlukom... vlastne všetkým.

Máte nejakú spomienku, ktorá vyčnieva nad ostatné?

Celé SDM sú veľmi unikátne a sú akoby jednou veľkou spomienkou. Toľko mladých ľudí, ktorí boli ochotní prijať pozvanie pápeža a opustiť komfort, povinnosti a všetko, čo doma

majú, a na 2-3 týždne odídu do nejakej inej krajiny, aj keď vedia, čo všetko budú musieť obetovať (predsa len nie sú prázdniny) a znášať... Toto mám asi na tom všetkom najradšej, všetkých tých ľudí, všetky príbehy, s ktorými prišli, a všetko, čo doma nechali. Zo všetkých žiari radosť a sila viery. Skoncentrované na jednom mieste sú ohromujúce.

V priebehu dvoch dní sme sa stihli okúpať v dvoch oceánoch – Tichom i Atlantickom. Okoštovovali sme jedlá, o ktorých sme ani netušili, že existujú. V rodinách v strede Panamy – diecéza Santiago de Veraguas – kde sme bývali, sme boli doslova ohromení priateľskosťou a pohostinnosťou. Ja som býval v rodine, ktorá ma prekvapila tým, že v deň mojich devätnásť pripravili narodeninovú oslavu spojenú s grilovačkou, na ktorú pozvali i svojich príbuzných. Dokonca mi upiekli aj veľkú tortu! Pozvali nás aj na býčie zápasy, ktoré sú súčasťou panamskej kultúry.

Čo odporúčate mladým ľuďom, ktorí v dnešnej hektickej dobe zavalení doslova kadejakými vnemami a či filozofiami, nevedia, kam a prečo?

Asi sa cítim ešte mladý na to, aby som niekomu odovzdával filozofické odkazy, ale ja som svoju cestu našiel v spoločenstve, kde sa môžem realizovať, oddýchnuť si a aspoň na chvíľu sa odstrihnúť od zhonu a hluku doby. Nuž predsa, čo by som skromne odporúčal? Nech si každý nájde, čo ho baví, v čom vidí zmysel aj perspektívu a nech pri tom objavuje svoje talenty a nadanie. Nech svet obohatí o seba, ale to dosiahne jedine vtedy, keď bude sám sebou. Uprostred všetkého, čo ho baví, a zároveň toho, v čom vidí zmysel a budúcnosť.

Autor: Igor Válek, foto: archív Filipa Cabadaja

Atmosféra stretnutia s pápežom bola mimoriadna

Samuel Hlavaj chce po návrate z Lincolnu pomôcť Slovensku na MS 18

Martinčan Samuel Hlavaj – účastník MS 18 a MS 20

Odchovanec martinského hokeja, 17-ročný brankár Samuel Hlavaj (osemnástku dovŕši až koncom mája), by nemal chýbať v konečnej nominácii Slovenska na majstrovstvá sveta hráčov do 18 rokov, ktoré sa uskutočnia vo Švédsku (18. až 28. apríla).

Debut na svetovom šampionáte tejto vekovej kategórie si Samuel Hlavaj odkrútil vlni na turnaji v Rusku, kde odchytil zápas proti Fínsku. Slováci na tomto podujatí senačne porazili Čechov, vyhrali nad Francúzmi, prehrali s Rusmi až po samostatných nájazdoch a vo štvrtfinále vypadli so Švédmi. Hlavaj nazbieral na minuloročných MS 18 cenné skúsenosti, ktoré využil vo svojom ďalšom napredovaní. O osem mesiacov neskôr (na prelome rokov 2018 a 2019) znovu štartoval na svetovom šampionáte, tentoraz to boli MS hráčov do 20 rokov v Kanade. A hoci bol najmladším v

slovenskom tíme, kolená sa mu neroztriasli. Zažiaril najmä v dueli s USA (1:2), po ktorom ho dokonca vyhlásili za najlepšieho hráča Slovenska. Ale svoj štandard si udržal aj proti Fínsku a Kazachstanu. V neúspešnom štvrtfinále s Ruskom chytil Hlavaj úvodných osem minút. „MS 20 v Kanade nám nastavili zrkadlo, aký je súčasný moderný hokej v dvadsiatke a aké rezervy máme oproti hokejovým veľmociam. Bol to však veľký zážitok, užíval som si momenty, keď som stál v bránke. Ak môžem porovnať MS 20 a MS 18, najväčšie rozdiely boli v rýchlosti, presnosti striel a vo fyzickej hre.“ Z Kanady sa Hlavaj nevrátil domov, ale zostal v Amerike. Využil ponuku z USHL (juniorská americká hokejová súťaž) a začiatkom januára prijal zahraničný angažmán v klube Lincoln Stars. „Svoje účinkovanie v Lincolne hodnotím ako veľkú školu, získal som skúsenosti

s americkým hokejom a okúsil som niečo nové, čo by mi mohlo v ďalšom rozvoji pomôcť. Splnilo to moje očakávanie. Absolvoval som 24 duelov. So svojím herným prejavom som spokojný, akurát štatistické ukazovatele o tom nesvedčia, lebo sme skončili na poslednom mieste a nepostúpili sme do play-off. Vôbec však neľutujem, že som sa rozhodol pre tento krok. USHL je dobre organizovaná a divácky atraktívna súťaž. Na užších klziskách sa hral rýchly hokej, musel som byť stále v strehu. Našťastie, dokázal som sa adaptovať na tento herný štýl, hoci začiatky boli trochu ťažšie. Som rád, že mi klub vyšiel v ústrety, aj čo sa týka mojich reprezentačných ambícií. Uvoľnili ma na Slovensko ešte pred skončením základnej časti, aby som sa stihol dobre pripraviť na MS 18. Všetci v klube mi držia palce.“

V hlavnom meste štátu Nebraska (stredozápad USA) sa Hlavaj postupom času udomácnil (Lincoln je počtom obyvateľov približne päťkrát väčšie mesto ako Martin). Býval tam v jednej americkej rodine. „Oni mi v začiatkoch dost pomohli. Ďakujem im za pomoc, ako aj môjmu spolubývajúcemu, ktorý bol zároveň mojím spoluhráčom v tíme. V mužstve som bol jediný Slováč, nebol tam nikto ani z Česka, ale našiel som si nových kamarátov. Ako kolektív sme držali spolu, tréneri boli v pohode, môžem byť spokojný, akurát ma mrzí to, že sme nepostúpili do play-off.“

Samuel Hlavaj sa vrátil na Slovensko 4. apríla a hneď na druhý deň sa zapojil do prípravy slovenskej reprezentácie na MS 18. „Na šampionáte budeme hrať proti Rusku, USA, Švédsku a Lotyšsku. Základným cieľom je postúpiť do 4. miesta v skupine, ale nebudeme sa sústreďovať iba na zápas s Lotyšmi, radi by sme získali nejaké body aj s favoritmi. No nebude to ľahké, lebo Rusi i Američania vedia urobiť poriadny vietor pred bránkou, a domácich Švédov budú hnať dopredu fanúšikovia. Vynasnažíme sa nesklamať, dáme do toho celé srdce a všetko, čo je v nás. Budem rád, ak mužstvu pomôžem.“

Myslím si, že za ten rok som urobil výkonnostný progres, poctivo som pracoval na svojom rozvoji, pričom, samozrejme, chcem sa naďalej zlepšovať.“

Veľkou túžbou Samuela Hlavaja je dostať sa raz do kanadsko-americkej profesionálnej súťaže. Keby si ho v tohtoročnom drafte vyhládol niektorý z klubov NHL, bol by bližšie k splneniu svojho sna. „Každý hráč chce byť draftovaný, ale ja sa tým nezaťažujem, viac sa tým zaoberám môj agent.“ Otec Martin Hlavaj doplnil synovo vyjadrenie: „Samo veľmi túžil hrať v Amerike a my sme mu v tom nebránili, lebo to môže znamenať posun vpred v jeho kariére. Počas jeho pôsobenia v Lincolne sme si telefonovali, písali a pozerali zápasy Stars na platenej televíznej stanici, kde vysielali hokej z USHL.“

* Program Slovákov v základnej skupine MS hráčov do 18 rokov vo Švédsku – štvrtok 18. apríla: Rusko vs. Slovensko (15:30 h), piatok 19. apríla: Slovensko vs. USA (15:30 h), nedeľa 21. apríla: Slovensko vs. Švédsko (19:30 h), pondelok 22. apríla: Slovensko vs. Lotyšsko (15:30 h). Do štvrtfinále (25. apríla) postúpi najlepšia štvorica z našej skupiny B (Örnköldsvik) a prvé štyri mužstvá zo skupiny A (Umea), ktorej účastníkmi sú: Fínsko, Česko, Kanada, Bielorusko, Švajčiarsko. V nominácii SR 18 bol aj martinský obranca Matúš Lukáš Lavička.
Autor: Eubomír Chochula
Foto: archív S. H.

V drese tímu USHL Lincoln Stars

FBK Včelín novým majstrom Turca vo florbale

Gejzír radosti hráčov Včelína – zľava: L. Laštík, F. Orechovský, brankár M. Vašš, D. Vašš, A. Gregáň, L. Silvester

Športové centrum v Diakovej bolo 11. apríla svedkom dramatického vyvrcholenia 5. ročníka Turčianskej florbalovej ligy (TFL). V zápase o 3. miesto zvíťazil obhajca titulu Bernoláčik nad Žilinou a potom Včelín v superfinále zdolal Turany.

V superfinále (hralo sa 3 x 20 minút) sa stretli víťaz základnej časti FBK Včelín a FBK Turany. Od úvodu sa srdnato bojovalo o každý meter ihriska. Obaja súper hrali jednoduchý florbal s enormným nasadením a každý chvíľku ťahal pilku. O všetkom rozhodla tretia tretina. Hoci Turany v 43. min viedli 4:2, nestačilo im to na víťazstvo, lebo „včeličkám“ sa podaril dokonalý obrat. Hrdinom okamihu sa stal Filip Orechovský, ktorý v 56. min rozhodol o triumfe svojho tímu 5:4. Včelín si pred dvoma rokmi vybojoval bronz, vlni získal striebro a teraz ukoristil túžobne očakávané zlato.

Eufória „včeličiek“

Skúsený 39-ročný obranca Včelína Martin Medek bol po skončení

superfinále veľmi šťastný. „Podali sme kolektívny výkon, príkladne sme bojovali od začiatku až do konca zápasu. Bol to vyrovnaný zápas, Turany boli veľmi kvalitným súperom. Skóre sa menilo ako na hojdačke, ale napokon sa šťastie naklonilo na našu stranu. V záverečnej fáze sme stiahli hru na dve pätky, čo sa nám vyplatilo. Zmazali sme dvojkólové manko a napokon aj strelili víťazný gól. Dost' nám pomohli posily zvonku, ale popri nich vyrástli aj martinskí hráči. Majstrovský titul sme si vybojovali spoločne,“ tešil sa Martin Medek.

Naopak, hlavu v smútku mali po skončení stretnutia florbalisti Turian, ktorí nedotiahli dobre rozohranú partiu do úspešného konca. Prehrali, ale so ct'ou. „Vyhrať mohol jeden aj druhý tím. Za stavu 4:2 v náš prospech sme sa zbytočne stiahli dozadu, čím sme prenechali iniciatívu Včelínu, ktorý bol potom lepším tímom. Ukázalo sa, že sme začali skoro brániť svoj náskok, súper nás zasypával strelami a niektoré z nich boli gólové. Za nerozhodného stavu 4:4 to bola lotéria. Žiaľ, loptička

skončila v našej sieti. Škoda, ale Včelín zvíťazil zaslúžene,“ povedal najlepší florbalista na ihrisku, 21-ročný útočník porazeného finalistu Juraj Kubička (najproduktívnejší hráč play-off), ktorý po príchode z tímu Martinské medvede (január 2019) naštartoval Turany k dobrým výkonom.

Bronzový obhajca

Zápas o 3. miesto (hralo sa 3 x 15 minút) mal infarktový záver. Hráči Black Hawks Žilina vyrovnali na 3:3 pri svojej hre bez brankára 28 sekúnd pred koncom riadneho hracieho času, ale o 12 sekúnd neskôr sa FBK Bernoláčik dostal do vedenia a potom sekundu pred skončením tretej tretiny pri power-play súperu strelou do prázdnej bránky pečatil svoje víťazstvo. Obhajca trofeje zvolil správnu taktiku, súper mal veľmi dobre prečítaného, eliminoval jeho silné stránky (dôležité bolo udržať na uzde žilinskú hviezdu Stanislava Belka i ďalších, pre ktorých nie je problém skórovať z hocijakej pozície). Bernoláčik sa dostal do dvojkólového trháku, hral veľmi pozorne v defenzíve, ale napriek

tomu dovolil protivníkovi vyrovať na 2:2 sekundu pred koncom druhej tretiny, čo by sa tak skúsenému tímu nemalo stavať. V tretej časti sa favorit znovu posadil na koňa, ale v hektickej koncovke zápasu si zahrával s ohňom. „Priznám sa, keď Žilina v poslednej minúte vyrovnala na 3:3, začal som už premýšľať o tom, že o víťazovi rozhodnú samostatné nájazdy. Šťastie, ktoré sa počas duelu od nás odvracalo, sa v samom závere usmialo na nás a pomohlo nám pri rozhodujúcom štvrtom góle (strelu Dušana Labaša si brankár súperu sám vrazil do svojej siete – pozn. red.). Ak mám hodnotiť celú sezónu, mrzí ma, že sme nevyhrali základnú časť, hoci sme miestami mali až deväťbodový náskok. Ale ten sa nám rozplynul ako ranná hmla. V záverečnom kole dlhodobej časti sme po prehre (práve so Žilinou) prišli o post lídra. Takisto mám výhrady k semifinálovej sérii s Turanmi, ktorú sme po taktickej stránke neodohrali tak, ako sme chceli. V závere sezóny padla na nás, takpovediac, deka, z ktorej sme sa dostali až v dueli o 3. miesto. V súboji o bronz sme od začiatku hrali na dve pätky. Chalani boli stále v pohybe, dodržiavali herný systém, neplytvali silami bezhlavým naháňaním sa za protihráčmi. Znovu ich zdobila vôľa po víťazstve a hlad po medaile, ktorú sme nakoniec získali,“ uviedol tréner Bernoláčika Milan Chochula.

Najkvalitnejší ročník

Člen organizačného výboru TFL Dušan Kubička považuje ročník 2018/2019 za najlepší v histórii. „Podľa mňa, toto bola úroveň najkvalitnejšia sezóna zo všetkých doterajších. Do našej ligy sa zapojili šikovní hráči aj z iných regiónov, čo tiež prispelo k zvýšeniu úrovne súťaže. Superfinále hodnotím veľmi vysoko, prirovnal by som ho k zápasom v 1. lige mužov. Verím, že v budúcej sezóne posunieme latku ešte vyššie a že to aj organizačne zvládneme. Ako Martinčanovi sa mi veľmi dobre žije s pocitom, že florbal tu napreduje a za ostatných päť až šesť rokov nadobudol už určitú kvalitu.“

Autor: Ľubomír Chochula
Foto: Slávka Jankovová

VONS FITNES pozýva na Prvomájovú silácku súťaž

Peter Vons (vpravo) s Petrom Hayekom

Sviatok práce 1. máj určite bude bohatý na rôzne podujatia. Medzi tie tradičné v Martine už dlhodobo patrí „Prvomájová súťaž silákov a siláčok“, ktorú organizuje VONS GYM v priestoroch svojho fitnesscentra v Sokolovni.

Hlavný organizátor PaedDr. Peter Vons nám k podujatiu povedal: „Som rád, že aj prostredníctvom MESTSKÝCH NOVÍN môžem Martinčanov pozvať na súťaž (doteraz sa konalo 22 ročníkov), ktorá sa stále teší záujmu vyznávačov kulturistiky, fitness a silového trojboja. Od roku 2016 je zároveň aj 4. ročníkom Memoriálu Petra Hayeka, ktorý mal diagnózu Downov syndróm, ale takmer 20 rokov bol neodmysliteľnou súčasťou nášho fitnesscentra, aj našich súťaží. Co sa týka programu akcie, o 9:30 h sa začne prezentácia súťažiacich, o 10. h bude stavenie mája – nebude pri tom chýbať ani ľudová muzika, folklórny program – vystúpia deti z folklórneho súboru Čičiček, o. z., súťaže pre deti, guláš, tombola. Muži budú súťažiť v 6 disciplínach – zhyby na hrazde, tlak činky 75% na opakovania, tlak činky v ľahu na max. výkon, izolovaný bicepsový zdvih, veslovanie na trenažéri (750 m)

a v silovom trojboji – drep, tlaky, mŕtvý ťah. Ženy – tlak na lavičke 45% a veslovanie (500 m). Súťažiat sa bude aj o NAJ svalnáča – túto súťaž rozhodujú ženy. Naše poďakovanie už teraz patrí tým, ktorí budú súťažiť, ale aj divákovi, ktorí ich prídu povzbudiť. Atmosféra

a nálada je vždy vynikajúca, pridte sa presvedčiť. Ďakujeme za podporu našim reklamným a mediálnym partnerom a tiež mestu Martin. Práci česť a športu tiež!“

Autor, foto: (vg)

Prvomájová silácka súťaž má už veľkú tradíciu

Goldspart a Fest Citron postúpili do semifinále play-off THbE

Goldspart ako víťaz základnej časti Turčianskej hokejbalovej extraligy (THbE) a niekoľkonásobný majster Turca v hokejbale (naposledy v roku 2017) nenechal vo štvrtfinále play-off aktuálneho ročníka súťaže proti mužstvu Stars nič na náhodu a v sérii zvíťazil 3:0 s celkovým skóre 29:1.

Zázrak sa nekonal, Dávid neporazil Goliáša. Veľký favorit proti jasnému outsiderovi (Stars išiel do play-off z 8. miesta) splnil to, čo sa od neho očakávalo. V prvom zápase vyhral 8:1, v druhom 3:0 a v treťom 18:0! Obranca tímu Goldspart Kamil Podhorský zhodnotil sériu takto: „Už v úvodnom stretnutí sme ukázali svoju silu. Hráči tímu Stars dokázali vzdorovať iba v druhom

dueli, v ktorom nesmierne bojovali, kým my sme sa trápili v koncovke. Ale vynahradili sme si to v treťom súboji. Rýchlo sme strelili päť gólov a keďže ani potom sme nešetrili súperovi, ten kapituloval a zrodilo sa naše vysoké víťazstvo. Teraz sa dobre pripravíme na semifinále, ktoré bude určite náročnejšie. Naším cieľom je získať titul, čo sa nám podarilo už niekoľkokrát.“ **Štvrtfinále**

play-off THbE: Goldspart vs. Stars – konečný stav série 3:0, L. Mikuláš vs. Malý Čepčín – konečný stav série 3:0, Sever vs. Fest Citron – konečný stav série 1:3, Santa Monica vs. Diaková – priebežný stav série 2:2. **Semifinálové dvojice:** Goldspart vs. Fest Citron, L. Mikuláš vs. Santa Monica alebo Diaková.

Autor: Eubomír Chochula

Futbalisti MŠK Fomat sú na jar pokropení živou vodou

Futbalisti MŠK Fomat Martin hrajú v jarnej časti 3. ligy Stred ako z partesu. V zápase 19. kola (13. apríla) zvíťazili v domácom prostredí na ihrisku v Žabokreoch 2:0 nad Oravským Veselým. Na jar ešte neprehrali, trikrát vyhrali a raz remizovali.

Kým Fomat počas celej jesennej časti (15 kôl) nazbieral 17 bodov, teraz v doterajších štyroch jarných kolách získal z 12 možných až 10 bodov. Martinčania v tabuľke poskočili na 8. miesto, pričom vytúžená 5. priečka je už na

dohľad. Kapitán Fomatu Tomáš Stašík si myslí, že za zlepšením treba vidieť najmä kvalitnú zimnú prípravu. „Taký náročný prípravný tréningový proces (aj s krátkym sústredením v Tatrách) sme dosiaľ ešte neabsolvovali. Z toho teraz ťažíme. Kondične sme na tom oveľa lepšie, ale napredujeme aj herne. Som rád, že sme porazili Oravské Veselé, proti ktorému sa nám predtým veľmi nedarilo. Každé víťazstvo nám dodáva do žíl nové sily a zoceluje našu psychiku. Dúfam, že v úspešnom trende budeme pokračovať aj naďalej.“

Autor, foto: Eubomír Chochula

Kapitán Fomatu Tomáš Stašík verí svojmu mužstvu a žela si ďalšie víťazstvá

Bambariaci sa pokúsia o majstrovský hetrik v malom futbale!

Pozor, útočí hráč Bambariakov Matúš Trúchlik. Foto: Radoslav Coufal

Počas prvého aprílového víkendú odštartoval 35. ročník 1. mestskej ligy malého futbalu v Martine za účasti 14 tímov. Nováčikmi sú Rumbull a K2, ktorí postúpili z 2. ligy (naopak z vyššej do nižšej súťaže zostúpili Jordan a Castel Franco). Majstrovský titul obhajuje tím Bambariaci.

Najväčším favoritom na prvenstvo sú znovu Bambariaci, ktorí ešte pred piatimi rokmi boli len priemerným mužstvom. Prvý titul získali v roku 2015, nasledujúci rok boli bronzoví a potom sa na najvyšší piedestál postavili opäť v rokoch 2017 a 2018. Ak by vyhrali do tretice, zaknihovali by si majstrovský hetrik, čo sa v histórii súťaže podarilo zatiaľ len FC CCM Citron (1999, 2000, 2001). „Naším cieľom je, samozrejme, pokúsiť sa vybojovať si zlaté medaily a majstrovský pohár po tretí raz za sebou. Je to obrovská výzva. Pre úspech urobíme maximum. Získali sme zaujímavú posilu Adama Žiláka, ktorý sa presadil aj vo veľkom futbale v najvyššej súťaži

(Žilina, Zlaté Moravce). *Neviem, ako často bude môcť v našom drese vybehnúť na ihrisko, ale ak mu to povinnosti dovoľia, tak verím, že nám pomôže. Teší ma, že chalanom futbal chutí. Určite aj preto, že sa nám darí a sme jednoliaty kolektív,*“ poznamenal manažér Bambariakov Richard Liška, ktorý za najväčších súperov v boji o zlato považuje Citron, Edson, Zel a Karak. „*Myslím si, že prvá päťka z minulého ročníka bude zasa tvrdiť muziku. Počítame s tým, že naši súperu nám nič nedarujú. Vlani sme po prvý raz obhájili trofej, tento rok je našou ambíciou a túžbou zavŕšiť majstrovský hetrik. Ešte väčšou motiváciou je presadiť sa na majstrovstvách Slovenska (jún 2019),*“ dodal Richard Liška, ktorý už po zranení opäť začal hrať malý futbal. „*Lenže nie za Bambariakov, ale v tíme nováčika 2. ligy Fox Team, ktorý som vytvoril.*“

Tradičný účastník Citron
Predseda FC CCM Citron Igor Mišík, ktorý je zároveň jedným

z členov najužšieho vedenia MLMF v Martine, očakáva od 35. ročníka 1. ligy to, že do boja o medaily sa zapojí viac tímov ako vlani. Dúfa, že sa súťaž odohrá bez problémov a kontumácií. Pochopiteľne, želá si úspech svojho klubu, ktorý je s 11 majstrovskými titulmi najúspešnejším v histórii súťaže. Igor Mišík: „*V minulom roku sme obsadili 3. miesto. Naším cieľom je hrať o udržanie. Nie o záchranu, to je rozdiel, ale o udržanie svojich medailových pozícií. Silným súperom budú Bambariaci, veľký potenciál má aj Zelko, nezabúdajme ani na Edson, za ktorý strela góly ako na bežiacom páse Tomáš Nosák. Myslím si, že aj Karak má kvalitu na to, aby mohol pomýšľať na cenný kov. Počet hráčov MLMF v Martine (dejiskom zápasov je multifunkčné ihrisko s umelou trávou v Jahodníkoch) nestúpa, ani neklesá, je ich vyše 400. V 1. ligu účinkuje 14 tímov, v 2. lige 10 (odhlásili sa Warriors a Antrax, pribudli MaSaKo United a Fox Team). Potrebujeme to trochu omladiť, lebo malý futbal hrajú väčšinou hráči po štyridsiatke,*

dokonca aj dosť päťdesiatnikov.“ Obrovskými skúsenosťami prekypuje 52-ročný Roman Kusý, ktorý je už dlhé roky neodmysliteľnou súčasťou Citronu. „*Verím, že nám nové dresy prinesú šťastie, aby sme skončili lepšie ako vlani. Chceme hrať o popredné priečky, samozrejme, najradšej by sme získali titul. Uspieť v tomto ročníku vonkoncom nebude jednoduché. V 1. lige je totiž veľa kvalitných a ambiciózných tímov. Máme trochu starší káder a ja som najstarší v Citrone. Mladíkom možno už tak nestačím rýchlostne, ale nahrádzujem to pozičnou hrou a skúsenosťami (okrem toho vyniká presnými prihrávkami, realizovaním štandardných situácií a prehľadom v hre – pozn. red.). V Citrone sme spolu už vyše 30 rokov, tvoríme vynikajúcu partiu, ktorá ťahá za jeden povraz. Malému futbale sa venujem od svojich 18 rokov a stále ma to baví,*“ podotkol Roman Kusý.

Strelecký potenciál Nosáka
Hviezdou vicemajstrovského Edsonu je bezkonkurenčný kanonier Tomáš Nosák, ktorý v minulom ročníku vytvoril ťažko prekonateľný rekord v 1. MLMF v Martine. Jeho bilancia 116 gólov v 26 zápasoch sa zapísala veľkými písmenami do histórie tejto súťaže. „*Vlajšia gólová úroda ma veľmi potešila, ale teraz je tu nový ročník, v ktorom sa vynasnažím opäť pomáhať Edsonu svojimi presnými zásahmi. Hlavne, aby mi slúžilo zdravie. Pred dvoma rokmi som ako najlepší strelec súťaže dal 63 gólov, ale vo vlajšom ročníku som trafil do čierneho 64-krát už v polovici ročníka. Napokon som to vytiahol na číslo 116. Obívam si tie isté kopačky ako vlani, ale nie preto, že by som bol poverčivý. Nové máme akurát tak dresy. Sme konsolidovaným mužstvom, ktoré má na to, aby mohlo atakovať prvú trojku. Očakávam, že Bambariaci i Citron budú znovu silní, zamiešať kartami by mohol Zel, ako aj Karak a Roma,*“ povedal gólový predátor s inštinktom zabijaka Tomáš Nosák.

Stranu pripravil:
Eubomír Chochula

THA Martin športom zabáva deti a celé rodiny

Starší žiaci THA Martin – zľava: Ivan Pavič, Martin Školník, Andrej Sopoliga, Marco Pižl, Michal Hrib, Tomáš Móric, Oliver Bielik, Boris Majtán, Franco Pižl, Tomáš Chytílek, Matúš Barčák, Benjamin Pavel Hulec

Turčianska hádzanárska akadémia Martin (THA Martin) vznikla v roku 2014 ako súkromná iniciatíva štyroch fyzických osôb, ktorým dlhodobo nie je ľahostajný osud detí a mládeže súčasnej doby. Je zameraná na všestranný, nielen športový, vývoj a rozvoj detí i mládeže. Viac v rozhovore s jedným z jej zakladateľov Ing. Róbertom Klimom.

Aká je členská základňa THA Martin?

Základnou črtou našej organizácie je vytvárať deťom a mládeži priestor, kde sa môžu zabávať a športovať, kde si môžu nájsť nové kamarátstva a víťaziť. Vybrali sme sa na beh na dlhú trať, kde poctivá cesta je už cieľom. Z dlhodobého hľadiska chceme vybudovať profesionálny klub, ktorý bude mať všetky kategórie v ženskej aj mužskej zložke (predprípravka, prípravka, mladšie žiactvo, staršie žiactvo, mladší dorast, starší dorast, juniorka, družstvo dospelých). Aktuálne je to už štvrtá sezóna, v ktorej THA Martin funguje na hádzanárskej mape Slovenska. Momentálne máme vybudovanú plnohodnotnú základňu v dievčenskej aj chlapčenskej zložke v kategóriách predprípravka (8-ročné deti a mladšie), prípravka (9 a 10-ročné

deti), mladšie žiactvo (11 a 12-ročné deti), staršie žiactvo (13 a 14-ročná mládež). Podľa posledného sčítania v prvom kvartáli 2019, THA Martin, čo sa týka počtu členov, je v rámci celého Slovenska na 3. mieste. Áno, za krátke obdobie sme sa stali v práci s mládežou tretím najväčším klubom na Slovensku. Tu sa však naše ambície nekončia, už v najbližšom období nám začnú dievčatá aj chlapci prichádzať do dorasteneckého veku. Plánujeme postaviť plnohodnotné a kvalitné dorasty z našich vlastných odchovancov. Samozrejme, v budúcnosti budeme hrať v kategóriách dospelých aj ženskú a mužskú extraligu – to je náš cieľ – budujeme profesionálny klub.

V akých súťažiach účinkujete, aké výsledky dosahujete?

Naše družstvá dievčat a chlapcov hrávajú niekoľko pravidelných súťaží – Spojenú súťaž Trenčianskeho a Žilinského kraja, Považskú ligu, Česko-slovensko-poľskú ligu, Celoslovenskú súťaž mladších žiačok a žiakov, THA Cup. Zúčastňujeme sa rôznych medzinárodných turnajov na Slovensku, ale aj v rámci Európy. Napr. počas týchto veľkonočných sviatkov sa predstavíme na veľkom medzinárodnom turnaji vo Francúzsku. Budeme na ňom ako jediní reprezentovať Slovensko

proti družstvám z Francúzska, Alžírsku, Portugalska, Španielska, Afriky. Doterajšie najväčšie úspechy THA Martin sú 3. miesto v Celoslovenskej súťaži mladšieho žiactva, titul vicemajstra Slovenska v minihádzanej, 2. miesto na najväčšom turnaji v minihádzanej v strednej Európe (prehrali sme tesne vo finále s chorvátskou hádzanárskou školou). Ďalej množstvo výborných umiestnení na medzinárodných turnajoch, pričom naši hráči a hráčky sú pravidelne oceňovaní za svoje výkony na týchto turnajoch. Treba však povedať, že nedávame veľký dôraz na výsledky, ale skôr na kvalitu hry a tréningového procesu. Pretože pre udržateľný rast našich družstiev je potrebné, aby napredovali. Preto zapájame do tréningového procesu vyškolené trénerky a trénerov, pracujeme na ich profesionálnom raste. Pravidelne sa zúčastňujeme seminárov a školení. Ponúkame deťom kvalitnú prípravu pod vedením kvalitných a kvalifikovaných ľudí. Aktívne pracujeme na úrovni Krajského zväzu hádzanej ŽSK, ako aj v komisii mládeže na Slovenskom zväze hádzanej. Do prípravy detí zapájame aj plávanie, letné a zimné sústredenia, funkčné tréningy a množstvo iných aktivít. Robíme pre deti športové dni, slávnostné ukončenia sezóny,

teambuildingové aktivity, otvorené tréningové jednotky atď. Tiež zapájame do aktivít rodičov našich detí. Sme viac ako hádzanársky klub. Sme THA RODINA.

Aká je spolupráca so školami?

Spolupráca so školami je výborná. THA Martin spolupracuje so základnými školami v Kláštore p. Z., Košťanoch n. T., Sučanoch, Martine (ZŠ Nade Hejnej, ZŠ Jozefa Kronera, Evanjelická spojená škola, ZŠ Pavla Mudroňa) a vo Vrútkach (ZŠ Hany Zelinovej). Na všetkých týchto školách máme vybudované stabilné krúžky minihádzanej. Tieto krúžky sa zúčastňujú pravidelných turnajov o THA CUP. V budúcnosti plánujem zapojiť aj viaceré iné školy. Škola nemá s krúžkom žiadne náklady, trénera zabezpečíme. Všetci, ktorí máte záujem (riaditelia škôl, rodičia či deti), kontaktujte nás na našej stránke www.thamartin.sk. Napíšte nám, alebo zavolajte, tešíme sa na vás.

Kde trénujete a hrávate?

Prípravka a predprípravka nášho klubu trénujú v telocvični Strednej odbornej školy dopravnej v Priekope. Žiactvo dievčenskej aj chlapčenskej zložky trénuje v Športovom centre Diaková pod dohľadom Regionálneho centra hádzanej a na základe oficiálnej odborními vypracovanej a schválenej metodiky pre hádzanú. Svoj talent si deti a mládež môžu prísť rozvíjať, ako už bolo spomenuté, výhradne pod dohľadom a vedením kvalitných a kvalifikovaných tréneriek a trénerov. Pridali sme funkčné tréningy s profesionálnym odborníkom, samostatné tréningy brankárov so špeciálnym trénerom (bývalý reprezentant Slovenska), plaváreň je taktiež súčasťou tréningového procesu. Zápas minihádzanej a hádzanej hrávame výlučne v Športovom centre Diaková. V Martine nie je dostatok kvalitných športovísk – o tom nemusíme diskutovať. Preto sme v THA Martin aktívni a prikladáme ruku k dielu, čo sa športovej infraštruktúry týka. Veríme, že v najbližšom období budeme môcť povedať viac konkrétností.

**Autor: Eubomír Chochula
Foto: THA Martin**

TOĽKO PLATÍTE!

1 000L **0,88€** **turvod**

1 000L **340€** **balená voda**

**AŽ 380 KRÁT
LACNEJŠIA**
JE PITNÁ VODA Z VODOVODU,
ako balené vody v nezdravých plastových fľašiach!

PIME
DOBRÚ, ZDRAVÚ A LACNÚ
VODU Z VODOVODU!

Spoločnosť s dlhoročnou pôsobnosťou na trhu prijme do riadneho pracovného pomeru zamestnancov na pozície:

- **OBSLUHA TROJ-A PÄŤOSÉHO FRÉZOVACIEHO CNC CENTRA**
- **OBSLUHA SÚSTRUŽNÍCKEHO CENTRA**

POŽADUJEME

- vyučený v danej profesii a prax minimálne 3 roky
- znalosť čítania výkresovej dokumentácie
- zmysel pre kusovú a malosériovú výrobu
- zodpovednosť a vysoká kvalita práce

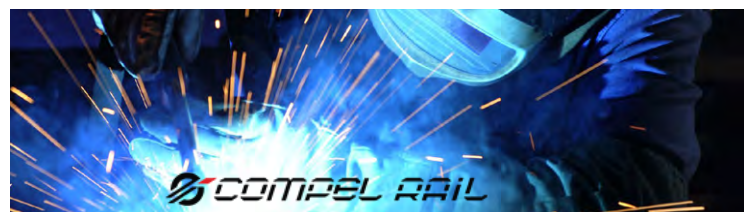
PONÚKAME

- výhody v rámci vnútorného motivačného systému spoločnosti
- možnosť odborného rastu a ďalšieho vzdelávania
- práca v príjemnom kolektíve a dobrom pracovnom prostredí
- mzda podľa schopnosti a výsledkov od 600 do 1100 eur

VAŠE ŽIADOSTI POSIELAJTE NA ADRESU

Viena international, s.r.o., Personálne oddelenie
Kráčiny 2, 036 01 Martin, T: 043 / 4200 104, E: kovac@viena.sk

Oslovíme iba tých záujemcov, ktorí splnia požadované kritériá.

PONUKA PRÁCE
Príjmeme zvarača so štátnou skúškou Z-M1 a s úradnou skúškou podľa normy STN EN 287-1 /135 P BW 1.2../.
Svoje životopisy zasielajte na mailovú adresu: kubanova@compel-rail.sk, alebo tel. 043/4007 111

**Chcete zázrak?
Sme tu pre vás.**

MARTIN
BANSKÁ BYSTRICA
KOŠICE

SANATÓRIUM HELIOS®
Centrum gynekológie a reprodukčnej medicíny

www.sanatoriumhelios.sk

**PONUKA PRÁCE
HĽADÁME DOHODÁROV
(DISTRIBÚTOROV)**

NA PRAVIDELNÝ ROZNOŠOVANIE
A LETÁKOV PRÁCA VHODNÁ PRE
ŠTUDENTOV, DÔCHODCOV
PROGRESÍVNE OHODNOTENIE

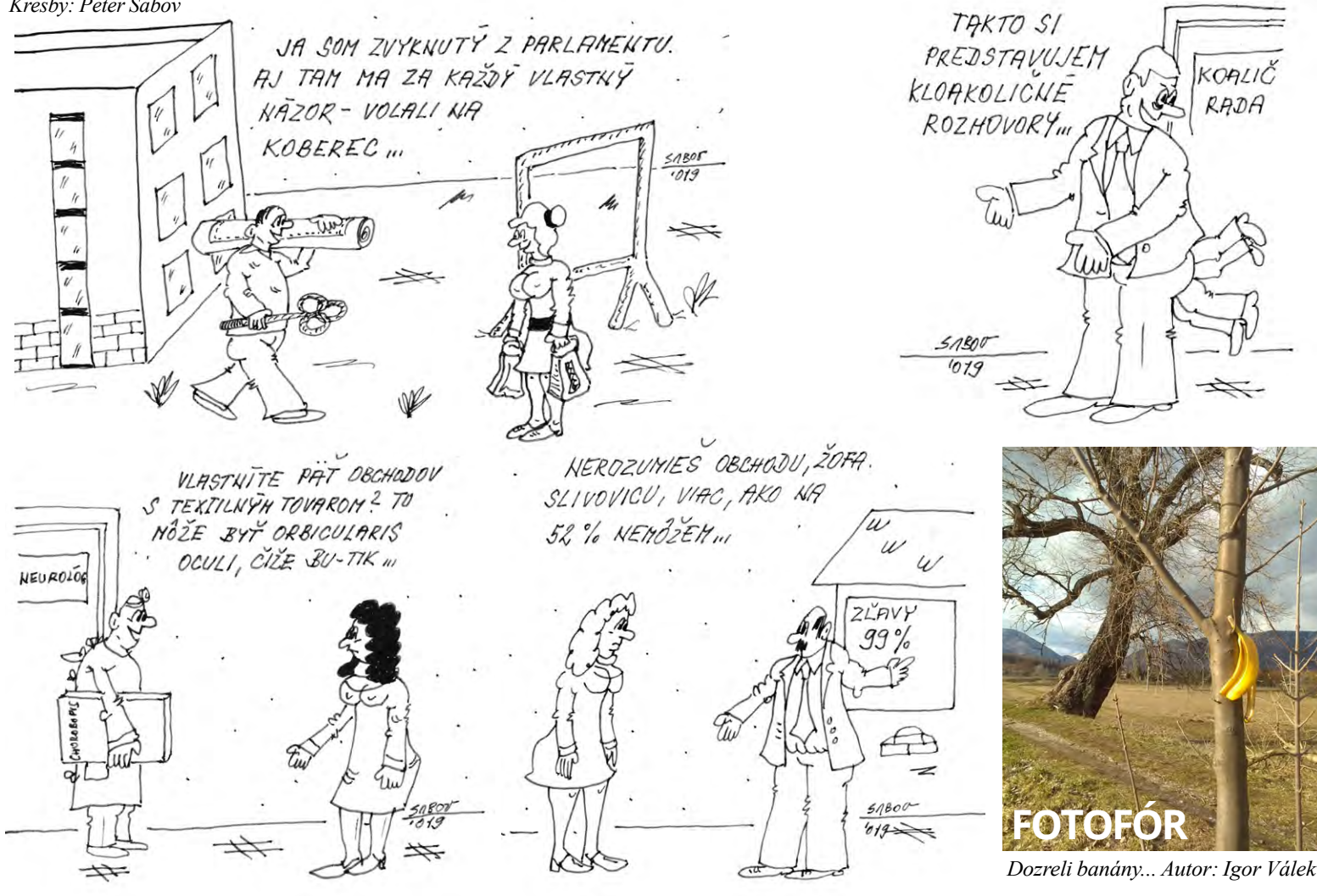
JÁN RUSNÁK: 0905 862 561

PONUKA PRÁCE
PRÍJMEME KUCHÁRA A ČAŠNÍKA

Svoje životopisy zasielajte na mailovú adresu:
info@penzionladoven.sk, alebo tel. 0903 586 271

Kresby: Peter Sabov

FOTOFÓR

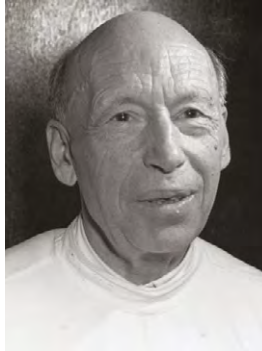
Dozreli banány... Autor: Igor Válek

Pamätníci o nemocnici

(130 rokov nemocnice v Martine)

Ako publikácia tak aj propagácia 130. výročia nemocnice v Martine stála na portrétoch osobností, ktoré tu pôsobili. Na obmedzenom priestore sme zaradili aspoň malú časť z nich: (hore zľava) Arnošt Lánya, Ján Kňazovický, Ján Trokan, Jozef Kukura, Pavol Šteiner, Ján Buchanec, Julián Hamžik, Dušan Krkoška

Koncom roka 2018 vyšlo niekoľko skutočne veľmi zaujímavých knižných titulov venujúcich sa rôznym stránkam mesta Martin. Od reprezentačnej publikácie po zaujímavú „prechádzku“ ulicami mesta s informáciou o osobnostiach, po ktorých sú pomenované ulice, až po jedinečný, a dá sa povedať priam objavný, titul o dejinách historického, ale do dnešných dní málo poznaného objektu bývalého Ústavu pre zveľadovanie živnosti.

A predsa má medzi nimi zvláštne postavenie „nenápadne“ do čitateľskej verejnosti uvedená zaujímavá a svojou výpovednou hodnotou neopakovateľná publikácia venovaná 130. výročiu založenia martinskej nemocnice. Jej memoárový charakter čerpajúci zo spomienok tých, ktorí dali „svojej“ nemocnici nádych jedinečnosti, je tou obrovskou, nenahraditeľnou pridanou hodnotou tejto publikácie.

Pre takýto neobvyklý edičný počin sa vedenie Univerzitnej nemocnice v Martine rozhodlo v súvislosti s pripravovaným jubileom v novembri minulého roka. Neboli to žiadne veľkolepé oslavy. Pracovné, ale aj spoločenské aktivity pripravovaného

jubilea mali charakter určitej sumariácie toho, kam sa nemocnica takmer po 130 rokoch od svojich počiatkov dostala, kto tvoril gros tých málo známych, ale predsa vždy potrebných „ľudí“ v bielych lekárskejších plášťoch, ktorí počas viac ako jedného storočia formovali jej tvár. Predovšetkým ich pričinením patrí dnes Univerzitná nemocnica v Martine so svojimi viac ako 1500 zamestnancami k tým najznámejším a súčasne pre svoju vysokú profesionalitu aj najnavštevovanejším nemocničným zariadením v rámci nielen Slovenskej republiky. Jej pôvodný historický areál známy z dobových pohľadníc nadobudol najmä v posledných tridsiatich rokoch úplne novú tvár. Pribudli nové objekty kliník, rekonštruovali a rekonštruujú sa pôvodné, postupne sa mení vizuál toho tradičného historického na nový, rešpektujúci predovšetkým to základné kritérium – starostlivosť o pacienta. Adekvátne tomu sa postupne mení technická a prístrojová vybavenosť, otvárajú sa nové oddelenia so špičkovou medicínskou vybavenosťou. To všetko sú zmeny, ktoré akoby symbolicky mapujú spomienky tých, ktorí boli pri tom. Svojimi návratmi do minulosti, sprítomňovaním súčasnosti, ale aj určitými víziami do budúcnosti tvoria hodnoty, ktorých cenu si bežný

návštevník – pacient často uvedomuje len v stave akútneho ohrozenia svojho zdravia.

A tak na stránkach tejto neobvyklej publikácie „vystupujú“ pred očami potenciálnych čitateľov lekári, špecialisti z tých prvých generácií, celkom prirodzene striedaní tými súčasnými. Mená a profesie mnohých z nich dosiaľ rezonujú v pamäti tých skôr narodených. Patrí k nim predovšetkým prof. Ján Buchanec, či prof. Alexander Jurko, dnes už nestori slovenskej pediatrie, spoluzakladatelia modernej pediatrie v Martine. Profesor Ján Buchanec, ktorý sa priamo v areáli nemocnice narodil, tu vyrástol, tu pôsobil celý život, tu zachránil množstvo detských životov, ale aj svojou odbornosťou vychoval celý rad dnešných úspešných lekárov – pediatrov. Spolu s manželkou – lekárkou prof. Jankou Buchancovou, ktorá celý svoj aktívny život spojila s Klinikou pracovného lekárstva, predstavujú už v súčasnosti cenný prameň informácií. Spomínajú i ďalší dnes už tiež nemocniční „nestori“ MUDr. Ján Trokan, ktorého otec MUDr. Ján Trokan bol riaditeľom nemocnice v nie ľahkých 50. rokoch minulého storočia, sa v myšlienkach vrátil do obdobia, keď upravený „zelený“ areál, vítal návštevníka pri vstupe do

nemocnice. Pred čitateľom ožívajú spomienky na ťažké časy druhej svetovej vojny a najmä augusta 1944. Významnú osobnosť nielen martinkej, ale v tom čase aj československej, medicíny prof. Pavla Šteinera pripomína nielen jeho manželka, ale aj ďalší, dnes už významní chirurgovia, ktorí mali možnosť s ním spolupracovať. Zo stránok knihy sa prihovárajú ďalšie osobnosti – prof. Július Mazuch, prof. Michal Drobný, MUDr. Rudolf Pullmann, prof. Eva Rozborilová, doc. Milan Dragula, prof. Gabriela Nosál'ová a mnohí iní. Na viacerých z nich spomínajú ich súčasní nasledovníci.

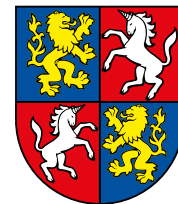
Výpovednú memoriálnu hodnotu publikácie dopĺňa sprievodná faktografia. V bohatej prílohe ja zaradený chronologický zoznam riaditeľov nemocnice, vedúcich pracovníkov kliník, oddelení, ústavov, organizačné zmeny i stavebné úpravy po r. 1989, medicínske inovácie po r. 2000 a zaujímavá kapitola je venovaná málo známej etape v dejinách nemocnice, rehoľným sestrám – Vincentkám pôsobiacim v Martine do r. 1955. Historickú tvár takejto publikácie si nie je možné predstaviť bez množstva ilustračného, najmä fotografického materiálu.

Na skoro 200 stranách tak pred nami šesťdesiat bývalí a súčasní lekári odkrývajú prostredníctvom spomienok osudy nemocnice. Potenciálneho čitateľa určite zaujme aj vizuál knihy riešený v decentnom farebnom tóne s pohľadmi na prvé nemocničné objekty, či neznáme archívne dokumenty použité na predsádkach knihy. Som presvedčená, že takto zostavená publikácia bude pre čitateľskú verejnosť predstavovať zaujímavý a najmä netypický príspevok k dejinám Univerzitnej nemocnice v Martine. Jej takpovediac „tiché uvedenie do života“ v predvianočnom čase bolo skutočným darčekom pre záujemcov o jej dejiny, aj keď určitým limitujúcim faktorom zostáva jej pomerne nízky náklad.

PhDr. Eva Králiková

Knihu zostavili: prof. MUDr. Ján Buchanec, DrSc., Mgr. Katarína Kapustová, MBA, Mgr. art. Barbora Marcínová, návrh obálky a predsádky: Michal Lašut, vydavateľ: Univerzitná nemocnica Martin, Martin 2018.

Mimoriadny zážitok na otvorení Vrútockej hudobnej jari

Dalibor Karvay bol hviezdou otváracieho koncertu

V sobotu 6. apríla sa v kultúrnej sále Kriváň uskutočnil koncert husľového virtuóza Dalibora Karvaya za sprievodu klavírneho majstra Daniela Buranovského. Ako hodnotí tento výnimočný husľový recitál, ktorým odštartovala Vrútocká hudobná jar, referentka kultúry Mestského úradu vo Vrútkach Miriam Migátová?

Husľový virtuóz bude ešte vo Vrútkach koncertovať

„Vrútocká hudobná jar odštartovala najlepšie, ako len mohla, veď každý, kto už počul hrať Dalibora Karvaya vie, že ho čaká mimoriadny hudobný zážitok. V rodných Vrútkach sa predstavil programom zostaveným z kompozícií z 19. až 20. storočia. Recitál začal skladbami zaradovanými do obdobia neskorého romantizmu a v závere sa klonil k filmovej hudbe. Odznali skladby: C.

Franck: Sonáta A dur pre husle a klavír; I. Allegretto ben moderato II. Allegro III. Ben moderato: Recitativo-Fantasia IV. Allegretto poco mosso, J. Massenet: Meditácia, M. Ravel: Tzigane, E. Elgar: Salut d'amour; F. Waxman: Carmen Fantasy. Na klavíri sprevádzal nášho fenomenálneho huslistu prof. Daniel Buranovský, ktorého koncertnú spoluprácu s Daliborom už preverili roky. Patrí medzi najlepších klaviristov na Slovensku. Táto kombinácia talentovaných hudobníkov je vždy zárukou jedinečného hudobného zážitku. Otvárací koncert splnil očakávania organizátorov a hlavne zaujal divákov. Tí vypredali sálu Kriváňa do posledného miesta. Husľový virtuóz prišiel do Vrútok na základe osobného pozvania od primátora Branislava Zacharídesa, ktorému prisľúbil aj ďalší koncert. Diváci sa naň môžu tešiť ešte tento rok“.

Na čo ďalšie sa návštevníci môžu tešiť v rámci aktuálneho ročníka Vrútockej hudobnej jari?

„Už sa uskutočnili aj ďalšie podujatia VHJ, a to koncert a výstava prác žiakov našej základnej umeleckej školy. V kine 1. máj sa predstavili krásnym programom s názvom SPOMIENKY, výber filmovej a muzikálovej tvorby. Tohtoročná VHJ je žánrovo o niečo pestrejšia ako v minulých rokoch. Svedčí o tom aj ďalší z koncertov, na ktorý pozývame. V piatok 3. mája si v kultúrnej

Kultúrna sála Kriváň praskala vo švíkoch

sále Kriváň zaspomíname na najkrajšie česko-slovenské evergreeny 30. - 40. rokov minulého storočia v podaní swingového orchestra Fats Jazz Band.

Ďalším podujatím VHJ bude 14. mája v kultúrnej sále Kriváň sólo klavírny recitál Ladislava Fančoviča, venovaný hudobnému veľikánovi Frederikovi Chopinovi. Hudba určite inšpiruje aj výtvarníkov, a tak vznikla výstava neprofesionálnych výtvarníkov Ateliéru Evy Bečákovej, ktorú sme spojili s koncertom žiakov našej „zušky“. Ako sa s touto témou popasovali, sa môže prísť verejnosť pozrieť 16. mája do kultúrnej sály Kriváň.

Záver VHJ bude patriť chrámovej hudbe. V rímskokatolíckom kostole Sv. Jána Krstiteľa vo Vrútkach sa pod dirigentskou taktovkou Štefana Sedlického predstavia 22. júna tri výnimočné spevácke zbory: Cantica Collegium Musicum, Žilinský miešaný zbor, Spevácky zbor slovenských učiteľov, s organistom Alešom Bártom a tenorom Jozefom Gráfom.

Ponuka XXV. ročníka VHJ je skutočne pestrá, veríme, že ňou oslovíme čo najviac divákov“.

Autor: (red)

Foto: Martin Kleskeň

Diváci sa môžu tešiť aj na Fats Jazz Band

Obhajca trofeje Kometa Vrútky zostáva v hre o titul

Hráč Komety Michal Fillo (vľavo) v súboji s Tomášom Čičom z Nitry. Foto: chir

Turčianski zástupcovia v Slovenskej hokejbalovej extralige Kometa Vrútky (obhajca titulu) a ŠKB Martin (majster v roku 2016), nepredali kožu vo štvrt'finálových sériách play-off lacno.

Vrútockí hokejbalisti skončili po základnej časti až na 6. mieste, preto v play-off narazili na tretiu Nitru. Kometa zaskočila „rytierov“ spod Zobora už v prvom zápase, keď na ihrisku súperu zvíťazila 2:1 po predĺžení. Vrútky siahali po víťazstve aj o deň neskôr v Nitre, ale tentoraz boli šťastnejší domáci, ktorí vyhrali 3:2 po samostatných nájazdoch. O osude tejto série rozhodli dva duely na vrútockom ihrisku (13. a 14. apríla). V nich Kometa triumfovala 4:2 a 4:1. Vrútky zvládli posledný krok, o ktorom sa zvykne hovoriť, že býva

najťažší. Úradujúci slovenský majster v hokejbale premenil svoj mečbal a môže oslavovať postup do semifinále (konečný stav série 3:1). Veľký podiel na tomto úspechu má vrútocký kapitán a slovenský reprezentant Michal Fillo: „Do štvrtého zápasu sme dali celé svoje srdce. Mali sme veľkú motiváciu vyhrať a postúpiť do ďalšieho kola play-off. V tretej tretine sme dielo dokončili a zaslúžene sme vyhrali. Trochu sme si to síce skomplikovali viacerými vylúčeniami (treba sa z toho poučiť, musíme byť viac disciplinovaní), inkasovali sme v dlhej presilovke hostí piatich proti trom, ale potom sme veľkou obetavosťou už súperovi nedovolili viac skórovať. V oboch domácich stretnutiach, nielen v zlomových momentoch, keď sa lámal chlieb, ale v každej minúte hracieho času, nám neskutočne pomohli naši fanúšikovia. Klobúk dolu pred nimi, sú najlepší v celej extralige. Veľmi im za to ďakujeme. Čo sa týka priebehu série, dôležitý krok k postupu sme urobili už v prvom dueli v Nitre, kde sme mohli dokonca triumfovať dvakrát, ale v nájazdovej lotérii sme vtedy neuspeli. O to viac si to vychutnávame teraz. Postup do semifinále, to je sladká odmena za vynaloženú energiu. Máme kvalitný tím, do ktorého vhodne zapadli hokejoví „komeťáci“ (Matiš Rudzan, Ivan Brvenik a Andrej

Jurášek hrávali za HK Martin v 1. hokejovej lige – pozn. red.). V jarnej časti súťaže to s nami nevyzeralo dobre, trápili sme sa, ale play-off je nová súťaž. Všetci máme veľkú túžbu postúpiť čo najďalej. Ak budeme naďalej bojovať jeden za druhého, môžeme uspieť aj v semifinále. Účasť vo finále, to by bola čerešnička na torte,“ hovoril kapitán Komety Michal Fillo. Obhajca titulu by bol ešte silnejší, nebyť zranenia ďalšieho lídra mužstva Martina Kolčáka, ktorému želáme skoré uzdravenie.

Kým Vrútky si cez Veľkú noc môžu trochu vydýchnuť, hokejbalistov Martina čaká na veľkonočnú sobotu (20. apríla) rozhodujúci piaty zápas štvrt'finálovej série s vicemajstrom (LG Bratislava). Stav série je 2:2. Ten, kto vyhrá, postúpi do semifinále, do ktorého sa už kvalifikovali Skalica, Pov. Bystrica a Vrútky.

Ako dopadli hráči PVK Vrútky na košickom turnaji?

Počas prvého aprílového vikendu sa v Košiciach uskutočnilo 2. kolo druhej ligy mužov vo vodnom póle, v ktorom Vrútočania raz vyhrali a dvakrát zostali na štíte súpera.

Predseda, tréner a hráč PVK Vrútky v jednej osobe Dušan Kucharik zhodnotil účinkovanie vrútockých pólistov na tomto podujatí nasledovne: „V prvom dueli sme podľahli domácej Olympii Košice 6:9. Hoci sme rýchlo viedli 3:0 a približne do polovice zápasu sme boli vo vedení, napokon nám víťazstvo prekázalo pomedzi prsty. Keď Košičania upravili na 6:4 v ich

prospech, zdalo sa, že už nemáme šancu, ale ešte sme dejový scenár stretnutia dokázali zdramatizovať a podarilo sa nám vyrovnáť skóre. Žiaľ, koncovka tohto zápasu bola v réžii hostiteľa, ktorý troma gólmi v záverečnej štvrtine rozhodol o svojom triumfe. Potom boli naším vyzývateľom Topoľčany, nad ktorými sme zvíťazili 7:4. Od začiatku sme mali prevahu, len sme sa nevedeli strelecky presadiť, preto bolo vyrovnané skóre, ale napokon sme to trepezlivou hrou dotiahli do víťazného konca. Chceli sme byť úspešní aj proti Piešťanom, ale nevyšlo to. Začali sme výborne, po prvej štvrtine sme vyhrávali 4:1, ale v druhej časti

sme totálne vybuchli, takticky sme pohoreli a prehrali sme ju 0:7 (bol to psychický skrat), čo naklonilo misky váh na stranu súpera. Museli sme si vypíť kalich horkosti až do dna. Po tomto výpadku sme sa už nedostali do správneho tempa a zaknihovali sme si prehru 8:12. Potvrđilo sa, že máme mladý, neskúsený tím, ktorý, keď sa rýchlo dostane do vedenia, skôr mu to uškodí, ako pomôže. Chalani si asi myslia, že už majú víťazstvo v hrsti, poľavia v koncentrácii, čo je voda na súperov mlyn.“

Po dvoch turnajoch zo štyroch (ďalšie sa uskutočnia v máji v Topoľčanoch a v júni v Piešťanoch) je na čele 2. ligy Olympia Košice (získala plný

počet 12 bodov), ktorá má na druhé Piešťany sedembodový náskok. Tretie sú Vrútky (4 b) a posledná priečka patrí Topoľčanom (3 b). „Olympia vyhrala všetkých šesť zápasov, už je viac-menej prvým postupujúcim do extraligy, ale predpokladám, že o druhé miesto bude ešte veľký boj. Neskladáme zbrane, na zvyšných dvoch turnajoch budeme chcieť bodovať aj proti Košiciam. O druhú postupovú miestenku budeme tvrdo bojovať,“ zastrájal sa Dušan Kucharik.

**Stranu pripravil:
Ľubomír Chochula**

LECHANOVINY :-) alias NOVINY MILANA LECHANA

Na margo

Skončil sa Mesiac knihy.
Na rade je 9 mesiacov televízie,
rozhlasu a internetu / A. Nonym.

Na martinskej tržnici

- Pane, kúpte kvety, spravíte
manželke radosť.
- Nemám manželku.
- Tak priateľke.
- Ani tú nemám.
- Tak si ich kúpte pre radosť,
že máte taký spokojný život.

Veršovanka v. v.

Keď idem dnes
kol bývalej bu-bu-bu...
budovy óvekaeses,
vravím si,
život je pes.
Realita je však iná –
život je psina.
Hop, cup, tralala!

Vy sa pýtate – my odpovedáme

Čo najlepšie zaberá na jarňú únavu?
No predsa pravidelné čítanie
Mestských novín.

Videné

v Sučanoch
Ak vtáci lietajú
nízko,
znamená to,
že sú to sliepky.

Citát a. h.

Príde raz čas, keď
aj rozhlas bude mať
obraz. A to je koniec
televízie / režisér
a herec Miloš Pietor.

Eskulapsusy

+ Sestrička, pichnúť ma môžete, kam chcete,
ráno som sa umyl.
+ Kašeľ sa mi zlepšil. Už kašlem iba vtedy,
keď musím zakašľať.
+ A je ten môj prechod naozaj prechodný,
pán doktor?

Ha-ha-hádanky z Ladovne

Ktorá časť tela je najviac utláčaná?
Zadok. Je rozdelený na dve polovice,
v spoločnosti sa nesmie ozvať a aj noviny vidí
ako posledný.

FOTOFÓR

Prišla jar... Autor: Igor Válek

Kresby: Viera Rajošová a Peter Sabov

**Ondrej Nagaj
Kauzy**

Čím ľahšie sa
zafalšujú zmluvy
tým tuššie má
justícia zuby.

Lacnota

Čo v parlamente
ľahko
rozflákať,
je morálka.

Chytľavosť

Ak už ideš k doktorovi
nezdravý,
ďalšie pliahy chytiš
uňho
v čakárni.

Postavenie

Ak máš tučné
konto,
sám si určíš
bontón.

**Voľba
prezidenta**

Nemali by sme
voliť
zle zas.
Nemal by byť
horší
ako teraz.

**Peter Mišák
Hygiena**

Ponožky si mením
pravidelne. Denne.
Dnes ľavú na pravú,
zajtra obrátene.

Reinkarnácia

Nemusi byť
extra výkon
spraviť capa
záhradníkom.

Ale čo by
bolo na tom,
zo starého
záhradníka
stať sa rujným
capom?

Premeny

Ľudia iba žasnú
nad mojím
zvrchníkom.
Dnes je hore

vláknom
a zajtra podšívku.

Poslanec

Zvolili ma,
lebo vynikám.
Sláva víťazom!
Češ' výnimkám.

Šťava

Kto by mal vysvetliť
naším humoristom,

že nemajú písať
stále o tom istom?

Uslintanec

Nik mu
nevysvetlil,
ako sa má
správať.
Veď je to len
humor.
A humor je –
šťava.